

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IX. évf. 56. szám

2023. május-június

Tartalom

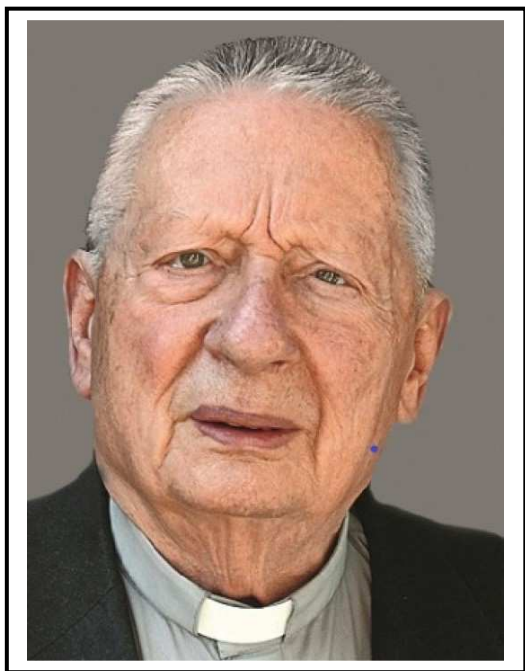
- Búcsú Herpy György atyától
- Az egység
- A leghasznosabb időtöltés
- Személyes találkozás Krisztus helytartójával
- Eucharisztikus lelkület
- Isten szerető ölelésére vágyunk
- Lelki találkozás a Szentatyával
- Évfordulós zárandoklat
- Csíksomlyón jártunk
- Nyári zenei események
- Örök Pünkösöd

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Búcsú Herpy György atyától

Valódi papi lelkület jellemezte György atya egész személyiségét, olyan valaki volt, aki azonos önmagával. A jó Isten nagy ajándéka számomra, személy szerint is, hogy közel negyedszázadon át ismertük egymást, tizenhét évig pedig munkatársak voltunk a lelkipásztori szolgálatban, a Belvárosi Főplébánián.

Szerető és szeretnivaló egyénisége mindenki számára hiteles és vonzó volt. Úgy emlékezünk rá, mint aki mindenki felé érdeklődő, elfogadó és nyitott volt, ezért kereste a beszélgetés lehetőségét azokkal, akikkel csak találkozott. Mély papi lelkisége, mely sugárzott belőle, mindenkit gazdagított. A Cusillo Mozgalom, a házashétvégés közösségek, a plébánia csoportjai mind lelkiatyjukként tisztelték és fordultak hozzá bizalommal. Különösen hálásak vagyunk a 975 éves egyházközségünk Senior Csoportjának létrehozásáért és gondozásáért. Nagy empátiájának és rendkívüli műveltségének lehetünk sokan tanúi, látva, hogyan készült az egyes alkalmakra.

Különös tiszteletet váltott ki belőlem a bölcsessége, amely példa is számomra. A csúcson hozott meghatározó döntést. Templomot épített, plébániát alapított Vizafogón. Miután elérte a 70. életévét, lemondott a plébánia vezetéséről, nem ragaszkodva a „pozícióhoz”. Ám megtalálva a közeget, ahol kibontakoztathatta további élete papi

szolgálatát, kiválasztotta Plébániánkat. Ez annál is inkább kézenfekvő volt, mert a Belvárosban nőtt föl és káplánként is dolgozott itt. Öreg korára képes volt még egyszer váltani, alázattal, szeretettől indítatva otthonba vonult.

Természetesen – mint minden szeretett személy távozása – ő is űrt hagyott maga után. Jézus a Főpapa, lelkünk Pásztora fogadja be őt örök hajlékába. Adja meg neki az ujjongó dicsőítés lehetőségét, mely oltárszolgálatában itt is örömmel töltötte el őt!

Dr. Osztie Zoltán
plébános

Az egység

Jézus főpapi imájában imádkozott övéi egységéért. Amennyiben az egyház a Szentháromság egy Isten leképezése a teremtett világban, úgy az egység annak lényegi vonásai közé tartozik. A keresztény közösség önértelmezése ezt ki is fejezi a hitvallásban: „Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.” Kérdés azonban, mi ennek az egységnek a garanciája, miben áll, hogyan valósul meg ez az egység. Tapasztalatunk ugyanis sokszor fájdalmasan mást mutat. Az emberi tényező miatt a gyengeségek, széthúzások, ellentmondások és a sokféle elgondolás mégiscsak szétszaggatja, megsebzí Jézus titokzatos testét, az egyházat. Ez, az annyira vágyott egység mégis létezik más síkon, valóságosan.

Legfőbb biztosítéka az Atyától, Jézus által küldött Szentlélek, aki a szeretet köteléke. Ő az Atya és a Fiú tökéletes egységének a kapcsa is. Amikor Jézus övéi egységéért imádkozott, akkor a Szentlelket kérte az Atyától mindazok számára, akik hisznek majd benne. A megvalósulást illetően két életmegnyilvánulásban látjuk, tapasztaljuk valóságosnak a Szentlélek garantálta egységet.

Az egyik a hitben való összetartozás: „Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.” (Jn 6, 69)

Ez a hit a tanítványok közösségének az alapja, melyre az egyház egysége épül, belépés a Jézus Krisztussal való közösségbe, s általa az Atyával való közösségbe. Erről szól Jézus ugyancsak a főpapi imájában: „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3)

Ez átvezet minket az egység másik forrásához, melynek lényege a küldetés struktúrája. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (Jn 20,21) Akik hisznek Jézusban, követik őt, s akikért Jézus föláldozta önmagát, azok tovább folytatják azt a küldetést, amely Jézusé az Atyától. A küldöttek tanúk, akik nem magukat hirdetik, hanem amit hallottak. Amint Jézus az Atyáról tesz tanúságot, úgy kell a tanítványoknak is a Mester tanúivá lenniük. A küldetés továbbadása szentség (az egyházi rend szentsége), mely a maga folytonosságában szavatolja az evangélium hiteles jelenlétét a történelem folyamán minden nemzedék üdvéért („apostoli folytonosság”). Ehhez még két, másik mozzanat is hozzátartozik: a Szentírás és a hitszabály (Hiszekegy). A Szentírás értelmezésének kulcsa ugyanis éppen a belőle származó hitszabály.

Az egyház a Szentírásból vette és sűrítette hitvallási formává a Jézustól kapott üzenetet, amivel a keresztségre készülőknek átadja a hittartalmat, és amit a liturgiában szüntelenül fölidéz. Az egység biztosítéka tehát isteni eredetű és valós: mindenekelőtt személyes, a Szentlélek maga. S hogy az egység minden kétséget kizárólag időtálló legyen emberi oldalról is – hiszen a közös műhöz minden félnek hozzá kell járulnia – ezért kapjuk meg a hit ajándékát és a folytonosságban megvalósuló küldetést. Tartalmát és szabályát az az egyház őrzi, amely ezekből táplálkozva tartja fenn egységét.

Ezzel kapcsolatban az életünk még egy területéről kell szót ejtenünk: a család egységéről. Meg kell szívlelnünk, amit róla Ferenc pápánk a magyar állásponttal tökéletes összhangban tanít: a család nem akadály vagy nehézség, hanem a megoldás. A szeretet iskolája, a személyes (emberi) élet bölcsője, lehetőségi föltétele. A teológia a „kis egyházként” is emlegeti. Ahogy – elmélkedésünk elején állítottuk – az egyház a Szentháromság mása a látható világban, ugyanez igaz a családra is. A szeretet Szentlelke tartja össze, Isten, az Atya terve szerint való és középpontjában Jézus áll. Ahol a szeretet megfogható, ott az élet forrásai elapadnak. Ahol Isten terve szerint a férfi és a nő „ketten hármában” (Jézus jelenlétében) él, ott szeretetegységük termékeny.

Zoltán atya

A leghasznosabb időtöltés

Úrnapján – imádó lélekkel – az Oltáriszentséget ünnepeljük. A zsoltározó szavait vesszük kölcsön, hogy kifejezhessük odaadásunkat az ünnep kapcsán: „*Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után*”. És a Szentháromság közössége megnyílik felénk: az Atya az Ő egyszülött Fia, a megtestesült Ige, a mi Urunk, Jézus Krisztus által a Szentlélek erejében jön felénk, mindnyájunkhoz. Ez a közeledés a csodálatos Oltáriszentségben éri el célját: abban a szentségben, ami lehetővé teszi jelenlétét közöttünk, velünk maradását.

Dienes Valéria írja: Így aztán semmi nincsen a földön, ami a lélekhez annyira közel állna, ami annyira lélekszerű volna, s a lelket annyira magáéhoz ölelné – és ezzel az öleléssel-, egész mivoltával átjárná, semmi más –, mint az Eucharisztia. Ezek a parányi Szentostyák, széjjelszórva a föld felületén, a burkolatuk gyanánt szolgáló templomokban, tabernákulumokban, ez a Test, amely ízekre szedte magát, hogy minél több helyen lehessen és emberkezekben széjjelszórassék a földön, ezek az aranyozott kelyhekben váró áldásforrások azért vannak itt, hogy megéreztessek velünk a folytonosan hívogató Istent.

Az Eucharisztia minden templomban egy kiáltás, mely nem szűnik. Kiáltás, melyből egyetlen hangremekmű támad: emberneveket kiáltanak. A mi nevünk is köztük van. És ha van fülünk a hallásra, belehangzik szívünkbe ez a szó. Mert a Tabernákulumból nevünkön szólít az Isten. Nevünkön szólít, és napról napra tanít bennünket, hogy Őáltala, Ővele, és Őbenne, ebből a világból, az ő lendületével haladjunk az Atya felé. Ez a lendület nem más, mint a bennünk lakó Szentlélek, aki megadja nekünk, hogy az Atya felé fussunk, Jézussal.

Ünnepi örömmel imádjuk az Oltáriszentséget. Az imádás tehát nem más, mint nála lenni, teljesen az Ő arca felé fordulni, amely mély bensőségességet fejez ki. Imádni azt jelenti, megmaradni a szeretetben. Nem csupán Istenre irányulni, és arca felé fordulni, hanem egész egyszerűen megmaradni jelenlétében, szeretetében. S akkor Isten pillanatról-pillanatra mindinkább az Ő képére és hasonlatosságára formál minket.

Korunk nagy egyházatyája, XVI. Benedek pápa mondta, hogy Jézus azt a küldetést bízta ránk, hogy belépünk az ő idejébe, a legnagyobb szeretet idejébe. Az Eucharisztia minden egyes ünneplése során belépünk az Ő, számunkra jelenvalóvá váló Órájába. Az Eucharisztia ünneplése jelenvalóvá teszi számunkra az Ő szeretetének végtelenségét, ami az Ő Órájában tárult fel. „*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*.” A szentáldozás a „legnagyobb szeretettel” táplál minket.

A Szentségimádás segít, hogy továbbra is befogadjuk és szemléljük a kiszolgáltató Szeretetet, hogy minél tovább időzzünk Jézus Órájában elmerülve. Megmaradni az Ő Órájában, hogy így beléphessünk ebbe a szeretetdinamikába, ami arra készítette az Urat, hogy átadja magát értünk. Az Eucharishtiában imádvá az Urat, Ő maga tanít meg minket életünket adni testvéreinkért. Vagyis, tökéletesen szeretni. Vajon nem ez a legnagyobb csoda, a legtermékenyebb az Egyház és az egész világ számára?

„*Ezt cselekedjétek*”. Ez a jövő. Az *én emlékezetemre!* Ez a múlt. Az *Eucharisztia megjelenítése*: Ez a jelen. Szentmiseáldozatunk most és mindig egy öröklétséppet hullat a földre. Ettől van életünk, ami bőségben van. Ahogy ígérte, úgy adja azt Urunk. Áldott legyen a Legméltóságosabb Oltáriszentségben, most és mindörökké!

Tamás atya

Személyes találkozás Krisztus helytartójával

Római katolikusként a feleségemmel mindig is arról álmodoztunk, hogy személyesen találkozzunk egyházunk fejével, Krisztus helytartójával, itt a Földön. Első alkalmunk a pápával való közvetlen találkozásra 2000. tavaszán adódott, amikor II. János Pál pápa jubileumi szentmiséjén vehettünk részt Rómában, a Szent Péter téren. A Szent Péter-bazilika előtt felállított oltár mellett kaptunk helyet, és körülbelül száz méterre voltunk az oltártól, ahol a pápa bíborosokkal és papokkal együtt a szentmisét bemutatta. Az ezt követő alkalmak során sem kerültünk közelebb a pápához, annak ellenére, hogy a diplomaták és más méltóságok számára fenntartott kiváltságos, elkülönített szektorban ültünk. Természetesen nem leplezhettük csalódottságunkat, de megértettük a II. János Pál pápát övező nagyon szigorú biztonsági intézkedéseket is, különösen a merényletet követően, amely majdnem az életébe került.

A második szoros találkozás Krisztus helytartójával 2004. nyarán történt a franciaországi Lourdes-ban, amikor a már gyenge és beteg II. János Pál pápa utolsó látogatását tette a Szűz Mária kegyhelyen, ahol Szűzanyánk megjelent Souberous Bernadette-nek.

A pápai konvoj egy nagyon keskeny úton haladt a Barlanghoz, a Boldogságos Szűz Mária kegyhelyhez, és közvetlenül elhaladt a szálloda mellett, ahol megszálltunk. A tizenegy hónapos lányomat, Franciscát a magasban tartottam az út szélén, miközben a pápai mobil elhaladt mellettünk, és II. János Pál pápa megáldotta az embereket az út mentén.

Majdnem húsz év telt el, és még két pápa egymást követő szolgálata ért véget, mire ismét adódott alkalom számunkra a római katolikus pápával, ezúttal Őszentsége Ferenc pápával – vagy Francesco pápával, ahogyan sok katolikus hívő szeretettel nevezi szerte a világon – való találkozásra. Ferenc pápa 2021. szeptemberében rövid időre Magyarországra látogatott, hogy Budapesten, a Hősök terén celebrálja az 52. Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A diplomáciai testület többi tagjával és házastársainkkal együtt a téren a rögtönzött oltár előtt kaptunk helyet, de a Szentatyát csak messziről láthattuk.

Másfél évvel később, 2023. április 28-30-án Ferenc pápa állami látogatásra és apostoli útra tért vissza Magyarországra, hogy magas rangú kormányzati tisztviselőkkel, menekültekkel, akadémikusokkal, fiatalokkal, és – természetesen – a hívekkel találkozzon. Arra számítottam, hogy a korábbiakhoz hasonlóan, most is csak távolról láthatjuk majd a Szentatyát. Megkaptuk a meghívót a Kossuth Lajos téren megrendezésre kerülő szentmisére, illetve az érkezés utáni hivatalos köszöntő ünnepségre a Sándor-palota elé. A Szentatyát ismét csak távolról láthatjuk majd, mindkét alkalommal – gondoltuk.

Egy nappal a pápa látogatása előtt váratlanul felhívott a pápai nuncius, hogy feleségemmel meghívtak minket a nunciatúrára, a Szentatya magánaudienciájára, 30-án 15.00 órára. Ez nemcsak kellemes meglepetés volt, hanem sokéves reménység és imádság betetőzése, hogy személyesen is találkozhatunk Krisztus helytartójával, a Római Katolikus Egyház fejével, az Egyház egységének élő kifejezőjével, amely Egyházhoz boldogan tartozunk.

A Ferenc pápával való találkozásunk során én a barong tagalogot – a fülöp-szigeteki nemzeti férfiruhát – viseltem, ahogy általában szoktam hivatalos és ünnepélyes alkalmakkor, a feleségem pedig egy fekete ruhát, amelyet ilyen eseményre előír a protokoll. Megköszöntük Francesco papának azt a csodálatos lehetőséget és kiváltságot, hogy személyesen találkozhattunk vele, és elmondtuk neki, hogy a filippínók nagyon szeretik, és ragaszkodnak a Szentatyához. A feleségem, Lu, megmutatta neki az általa viselt nyaklánc medálját, amely az Oltáriszentség apró mása volt, megemlítve, hogy ez egy drága és emlékeztető ajándék a néhai nagymamától. Ferenc pápa megáldotta a medált, és szeretettel emlékezett vissza legutóbbi, 2017-es Fülöp-szigeteki látogatására, ahol több millió filippínó hívő köszöntötte. Ezután a Szentatya megkért, hogy imádkozzunk érte.

Nagyon-nagyon megérintett minket az alázatosságnak ez a gesztusa, és azt válaszoltuk, hogy

mindig imádkozni fogunk érte és az egyház szolgálatáért. Mi is kértük, hogy imádkozzon hazánkért és a világ békéjéért.

Rövid találkozásunk végén feleségem megkérdezte a Szentatyát, hogy készíthetnénk-e vele „szelfit”, amihez készségesen hozzájárult.

Ferenc pápa alázatával, melegségével és üdvözlő gesztusával megmutatta nekünk, hogy ő a „nép pápája”, nagyszerű pásztor és az Egyház alázatos szolgája. Valóban áldottak voltunk, hogy szorosan találkozhattunk Őszentsége Ferenc pápával, Róma püspökével, a Római Katolikus Egyház fejével, Szent Péter utódjával és Krisztus helytartójával, itt a Földön. (ford. BL)

Frank R. Cimafranca

a Fülöp-szigetek magyarországi nagykövete,
és felesége,

Lucila C. Cimafranca

asszony

A Magyarországon élő, ill. hazánkban tartósan munkavállaló filippínók évek óta plébániánk egyik közössége, akik vasárnapról-vasárnapra az angol nyelvű szentmiséink látogatói, és Lucila C. Cimafranca asszony tevékeny közreműködésével rendszeresen hitéleti programokon vesznek részt templomunkban. (A szerk.)

Eucharisztikus lelkület

Alberto Marvelli és az Oltáriszentség kapcsolata

Alberto Marvelli 1918-ban született, Ferrara városában, és 1946-ban halt meg Riminiben. Már fiatalon részt vett a katolikus mozgalomban, zarándoklatokban. A Szent Vince Társulat tagjaként a szegények megsegítésében tevékenykedett. Egyetemi évei alatt mindennap otthonából, Riminiből Bolognába utazott. Napi munkája közben, délben mindig időt szakított szentségimádásra, a szent Bertalan templomban. „Egyszer valaki megkérdezte tőle, hogyan tudja ezt a terhelést elviselni. A válasz egyszerűen egy mosoly volt, olyan mosoly, mint a gyermekek ártatlan mosolya.

A naplójában 1937. nyarán a következő bejegyzés szerepel: „elkezdődik egy másik élet, egy igazi élet, és azt kívánom mindenáron elérni, beteljesíteni.” Ez a tisztaságra törekvést, apostolkodást, a lelki életet, a szent és nemes szándékokat, a gyakori szentáldozást jelentette. Az Eucharisztiaiban megtapasztalta Isten valóságos jelenlétét, mely forrás volt számára s melyből erőt

lehetett meríteni a kötelesség teljesítéséhez. Idézzünk újra naplójából: „a szentáldozásban hozzám jön Jézus testével, lelkével, és erősíti testemet, gondolataimat, cselekedeteimet, szavaimat.” Már 15 éves korában, minden szombaton szentáldozáshoz járult, miután elvégezte szentgyónását. Tisztában volt az Oltáriszentség méltóságával: áldozás után sokáig térdelve

imádkozott a templomban. Így ír erről naplójában. „Mit jelent a világ szórakozása ahhoz az örömhöz képest, amit a szentáldozás jelent számomra”. Az Oltáriszentséghez való bensőséges viszony nem jelentett számára magába fordulást, a felelősségtől való menekülést. Az Oltáriszentség erőt adott számára, hogy emberibbé tegye a föld színét.

Az Eucharisztia akkor tesz tanúságot erről az életünkben, amikor szolgálatunkkal felebarátaink életét segítjük, gazdagítjuk. Alberto Marvelli számára e kettőt nem lehetett szétválasztani. Az Oltáriszentség szeretete nem választható szét a felebarát szeretetétől.

Alberto Marvelli fiatalon, balesetben, életszentség hírében halt meg. A róla való tanúságtételek vezettek boldoggá avatásához, 2004-ben.

Dr. Breznay István

plébános

Senior közösségiünket Kacs Kovics Fruzsina halála rázta meg áprilisban. Méltósággal viselt súlyos betegsége következtében rövid idő alatt veszítettük el Fruzsínát.

Színes, rendkívüli egyénisége felpozícionálta összejöveteleinket. Ugyanúgy tudott magából megosztani, mint másokra figyelni. A lelki napon különösen nagy odaadással volt jelen. Az Eucharisztikus Kongresszusra való készülétből is kivette részét, sokszor a kora hajnali órai szentségimádást is vállalva.

Odaadó, kreatív feleség, családjában, nagymama volt, aki a tágabb rokonságát is összetartotta. Építész-mérnöki, műemléki szakemberi, és gazdasági vezetői munkája mellett több közösség alapítója és vezetője volt, köztük a Kincses Belváros Egyesületé. Tehetségét, szorgalmát, kitartását, ugyanakkor könnyedségét sokan csodáltuk.

Idegenvezetőként páratlan élményt nyújtott mindazoknak, akik vezetésein részt vettek. Született belvárosiként, tanult építész-ként, megbecsült műemlékvédőként az átlagosnál messze gazdagabb ismereteket adott át az érdeklődőknek.

Sok díjjal tüntették ki, de azokat elhomályosította személyes jelenléte melegségével, baráti szívéllyeliségével összejöveteleinken. Köszönet és hála érte és mindezt!

Zöldyné Szita Erzsébet

Isten szerető ölelésére vágyunk

Olaszországban járva mély megrendüléssel szemléltem az egyik ősi etruszk temetőt, nekropoliszt, melyet Rómától mintegy hatvan kilométernyire tártak fel a régészek. Szegények és gazdagok alusszák egymás mellett örök álmukat. Szinte megszámlálhatatlanul sok síremlék található ott, de egy sincs közülük, amelyben ne lenne áldozati edény. Ez – hitük szerint – azt jelezte, hogy a hozzátartozók áldozatot mutattak be az elhunytakért, kérve, hogy az „Istenség szerető ölelésében részesüljenek”. A tehetősebbek pedig fekvő szobor alakjában jelenítették meg halálba szenderedett hozzátartozójukat.

Az idegenvezető felhívta rá a figyelmünket, hogy a fekvő alakok mutatoujja egy kör közepe felé mutat. A régészek úgy magyarázzák ezt a mozdulatot, hogy a megholt mély és csodálatos harmóniába került, „odaát”, mérhetetlen szeretet veszi körül, s a világ teremtő Istene átöleli őt.

Tudjuk, hogy minden népnek s minden embernek mélységes vágya (volt), hogy egyesüljön, találkozzon Istennel. A többistenhívő vallások hívei is

mindig kiválasztottak maguknak egy főistent, akinek hódoltak, akinek áldozatokat mutattak be, akinek az oltalmára vágytak. Ezt az egyesülést az áldozat bemutatásával kívánták elérni. Étel-italáldozatot ajánlottak fel, de mindig megtartottak maguknak egy kicsinyke részt, amit ők fogyasztottak el, abban a hiszemben, hogy ily módon részesülnek az istenségben. Szívükbe költözött az istenség, és segíti, óvja őket. Persze ez így nem igaz, de kifejezi az egyesülés iránti mélységes vágyat.

Érdemes arra gondolni, hogy a reinkarnációban hívó vallások, főleg a buddhizmus számára a végső cél beleolvadni a Nirvánába, egyesülni a végtelennel.

Az egyesülés vágya nemcsak a régmúltban élt. Gyönyörű középkori versek szólnak a keresztény ember Krisztussal való találkozásáról. A középkor kereszténye – jogosan és okosan – azt vallotta, hogy az Oltáriszentségben mindenki találkozhat és egyesülhet Krisztussal. Tanú erre Aquinói Szent Tamás több himnusza, például a számomra nagyon kedves Adoro te devote utolsó szakasza:

Jézus, most csak arcod leplét láthatom,
Add meg, Uram, amit úgy szomjúhozom,
Boldogan, lepletlen lássam színedet.
És dicsőségben dicsérhesselek.

Dr. Kerényi Lajos SchP

Jubileumi születésnap

Állandó diakónusunk, Csorba Gábor 60. születésnapját ünnepeltük április 23-án. Ebből az alkalomból a szentmisét követően köszöntések, méltatások hangzottak el, majd az altemplomban a Szent Erzsébet Karitászi Központ népes csoportjával közösen köszöntöttük Gábort. Természetesen nem maradt el a koccintás sem, melyet beszélgetés követett.

Lelki találkozás a Szentatyával

A Rózsák terén a Szentatyá, Ferenc pápa szavai a karitás- és más katolikus segélyszervezetek tagjaihoz nem csak a köszöntés-, buzdítás-, tanítás-, és iránymutatás szavai voltak, hanem a fizikai – szentől szembeni –, de még inkább ezen lelki találkozás mélységének kifejeződése. Evangéliumi élmény volt, az Úr legfőbb képviselője volt velünk, imádkozott, örült velünk az Úrban. Az Úrban levő öröm pedig a legnagyobb földi öröm. Megállt az idő, a Szentlélek járta át a templomot és a hívő lelkek templomát is.

Még a tv- és rádióközvetítést követőktől is kaptam ilyen jellegű visszajelzést. Hála ezért Istennek, a szentatyának, püspökeinknek, papjainknak, a szervezőknek, a karitás tagjainak, mindenkinek, akinek bármi része volt ebben a találkozásban és a pápalátogatás napjaiban! Tulajdonképpen ez is szent három nap volt (ha nem is liturgikus értelemben), megtapasztalhattuk Jézus szavait: „Isten országa köztetek van.” (Lk 17,21b).

Közös küldetésünk a szentatyával, hogy örömhírt vigyünk a szegényeknek, hogy velük- és együtt érezzünk, hogy egyek legyünk lélekben, hogy testvérként gondoljunk egymásra s hogy a szolidaritás legmagasabb fokára jussunk. A bizalom, ami kialakul segítők és segítették között a tevékeny szeretet során, hitet és reményt ad és növel minden résztvevőben. Amikor adunk, akkor kapunk is, amikor adunk, akkor a tárgyi, földi segítségen túl Isten országa épül a szívünkben. Annak is, aki kap, annak is, aki ad. Ez közös mű Istennel, Aki egymásra bízott minket, így gondoskodik rólunk, nagyrészt így valósul meg az Ő gondviselő műve.

Erre, a természetesre épülnek Isten csodái is, ami sokszor láthatóan nyilvánul meg, de még többször láthatatlanul. Isten országa épül szívünkben, a

megváltás műve folytatódik a szeretet győzelme felé, csendben, biztosan, ellenállhatatlanul. Omnia vincit amor, 'a szeretet mindent legyőz'. Isten terve biztosan megvalósul, a kérdés csak az, hogy mi ennek a tervnek a megvalósulását munkáljuk-e, vagy közömbösek vagyunk-e ezzel, vagy éppenséggel ellene dolgozunk.

A Szentatyá erről is beszélt: „Krisztus, aki meghallja a szegények kiáltását – „az elnyomottaknak igazságot szolgáltat, az éhezőknek kenyeret osztogat”, és „föllemeli a megalázottakat” (Zsolt 146,7–8) – aligha úgy érkezik, hogy a magasból megoldja a problémáinkat, hanem gyöngédségének ölelésével közeledik, együttérzést ébresztve a testvérekben, akik észreveszik a szükségét, és nem maradnak közömbösek.”

Aki követi Krisztust, számíthat arra, hogy az Úr kiegészíti azt, ami szükséges, még akkor is, ha ezt sokszor nem is tapasztaljuk meg. A mi karítázmunkánk hatással van környezetünkre, a jó példák arra sarkallják a többi embert is, hogy érzékenyebbek legyenek mások bajainak felismerésére és aktivizálják a magukban rejlő talentumokat. Ezúton is nő a szeretet a világban.

Az Úr azt várja tőlünk, hogy legyünk érzékenyek mások nehézségei iránt és válaszoljunk rá a szeretet nyelvén. Ez a nyelv a tevékeny szeretet nyelve, ami a tettekben, az imában, az ölelésben, a mosolyban nyilvánul meg. Ehhez bátorság kell, amit a Szentlélektől nyerünk. Hagyatkozzunk mindig az Úrra, a lelkiismeretünkre és tegyük teljessé mindazt a jót, amit Isten Lelke elindított bennünk!

Csorba Gábor

állandó diakónus, karitászi igazgató

Évfordulós zárándoklat

Az idén 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-, és a Szent Rókus Plébánia közössége – Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István plébános atyák vezetésével – már tavaly októberben elhatározta, hogy méltó módon kíván megemlékezni Brenner János áldozópap boldoggá avatásának 5. évfordulójáról.

Öt éve egy autóbusszal utaztunk Szombathelyre az avatási ünnepségre, majd azt követően Rábakethelyre és Zsidára. Most, az évfordulón, 2023. május 1-jén, pedig két autóbusszal, összesen 98 fő kelt útra ismét Szombathelyre, hogy a Sarlós Boldogasszony Székesegyházban ünnepi szentmise keretében emlékezzünk meg Brenner Jánosról.

Közösségünk számára felemelő élmény volt, hogy a szentmise főcelebránsa Brenner

József atya boldog Brenner János testvére volt, illetve hogy csatlakozott hozzánk Császár István szombathelyi plébános atya is. Boldog Brenner János síremléke előtt vettünk részt a szentmisén, hallgattuk meg József atya tanúságtételét, majd helyezte el Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István atya a két közösség közös koszorúját.

A szentmisét követően Brenner János rövid életének és papi szolgálatának fontos színhelyére, Rábakethelyre utaztunk. Itt Bodorkós Imre szentgotthárdi plébános atya fogadott bennünket, és mesélt Brenner János életének utolsó óráiról, és vértanúságáról. A templomtól gyalogosan vonult át a majd' százfős tömeg a Jó Pásztor kápolnához, amelyet a gyilkosság feltételezett helyszínéhez közel építettek fel. Itt imaóra keretében emlékeztünk Brenner Jánosra. Ezt követően a csepeli Sekrestye Színpad tagjai egy rövid meglepetés-program keretében jeleneteket és dalokat adtak elő az „Át tudnám ölelni az egész világot” című színdarabból, amely a mártír pap életét dolgozza fel. Az amatőr társulat produkciója nagy tapsot, és lelkes biztatást kapott a lelkes közösségtől.

Aranyossy Mihály

975 éves plébániánk búcsúi ünneplésének programja 2023. augusztus 12-16.

Augusztus 12. (szombat): főpásztori ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

Augusztus 13. (vasárnap): ünnepi szentmise 10:00 órakor. *A betegek szentségének kiszolgáltatása.* A szentmisét bemutatja:

Dr. Rupert József SchP

Szentségimádás éjjel-nappal
Missziós kereszt érkezése
Kiállítás megnyitása a plébánia történetéről
Emléktábla avatása

Augusztus 14. (hétfő): ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Bíró László püspök

Szentségimádás éjjel-nappal
Szent Gellért séta
Liszt Ferenc hangverseny
Dátumok a plébánia életében – előadások Széchenyiről, Kossuthról, Szent Erzsébetről, stb.

Augusztus 15. (kedd): búcsúi szentmise 19:00 órakor, majd gyertyás/fáklyás körmenet. A szentmisét bemutatja:

Tempfli Imre atya

Szentségimádás éjjel-nappal
Mindszenty József bíboros 1948-as beszédének felolvasása a szószékről

Augusztus 16. (szerda):

Missziós kereszt búcsúztatása

Az idei esztendőben is megrendezzük 975 éves Plébániánk nagy, belvárosi Úrnapi körmenetét!

Öt templomunk papsága és a hívek közössége együtt ünnepel. Az eseményre 2023. június 11-én, 9.00 órától kerül sor. Útvonala: az Egyetemi templom mint kiinduló pont, majd a Ferences- és a Szent Anna templom érintésével a Váci utcán jutunk el a Belvárosi Főplébánia templomba. Itt közös szentmisével zárjuk ünneplésünket. Értelemszerűen a délelőtti szentmisék elmaradnak. Szeretettel várjuk főplébániánk minden hívét erre a demonstratív ünnepre, amikor a világ felé megvalljuk hitünket a feltámadt Krisztus Oltáriszentségben való valóságos jelenlétében!

Csíksomlyón jártunk

A 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia közössége részt vett a május 27-i csíksomlyói búcsú szentmiséjén.

22 fős csoportunk pénteken délután a Keleti pályaudvarról indult el a Corona Express nemzetközi gyorsvonat mögé csatolt különkocsival. Érdekes, ugyanakkor fizikailag kissé fárasztó élmény volt a hálókocsis utazás, a várakozás a határátkelőn, a hosszú utazással járó törődés.

A menetrendnek megfelelően, időben érkezünk meg szombaton reggel a csíkszeredai vasútállomásra. Már itt látszott, hogy az idei búcsúi eseményre nagyon sokan érkeztek az anyaországból! Szinte a vonatunkkal egyidőben érkezett egy különvonat, amely 'majd 900 főt hozott a Szűz Anyához. Az állomáson és környékén népviseletbe öltözött csíkszeredai asszonyok vártak bennünket, és kínáltak pogácsával és süteményekkel. Nagyon-nagyon finom volt...

A Kossuth utca érintésével az ún. Taps térre vonultunk, ahol Pápai Ferenc Magyar Örökség díjas idegenvezető mutatta be számunkra a teret, és a tér közepén a Márton Áron püspöknek emléket állító szobrot. Itt elhangzott az is, hogy a tér rendezésekor egy bank épületét eltolták. Ez az információ a Budapest-belvárosi hívek számára nem volt meglepő, hiszen a templomunk történetében is van egy ilyen legenda, amely szerint a templomot az Erzsébet-híd építése miatt eltolták. A szobornál aztán készítettünk egy fotót is a velünk együtt haladó kisvárdai zarándokokkal közösen.

Tovább haladva a csíksomlyói szentmise helyszíné felé, már a Szék utcára kanyarodva megdöbbenett mindenkit a hatalmas tömeg. Az imádkozva, énekelve haladó tömeg hosszú kilométereken át vonult előbb a kegytemplomig, majd egy jelentős emelkedő után Kis-Somlyó hegy és Nagy-Somlyó hegy közötti ún. Nyeregig.

A délidőben kezdődő szentmise főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek atya volt, a szentbeszédet pedig Urbán Erik atya, az Erdélyi Ferences Rendtartomány rendfőnöke tartotta.

A szentmisét követően megálltunk és fohászkodtunk a kegytemplomban álló 227 cm magas kegyszobor előtt, majd visszasétáltunk a belvárosba egy finom vacsorára. Vacsoránk elfogyasztása után kb. 10 perces sétával értük el a vasútállomást, ahol felszállva az expressz hálókocsijába elindultunk Budapest felé. Vasárnap délelőtt 10:00 órakor haza is értünk a pályaudvarra. Onnan közösen mentünk a Belvárosi Főplébánia-templomba, ahol Dr. Osztie Zoltán plébános atya hálaadó szentmisét mutatott be.

Aranyossy Mihály

Nyári zenei események

Telt házas koncertekkel – Eugenio Maria Fagiani (I), Marek Stefański (PL) és Mészáros Zsolt Máté (HU) hangversenyével – indult az I. Budapesti Nemzetközi Orgonafesztivál templomunkban. Az eseménysorozat június 18-án, 19:30-kor Martin Kondziella (GER) a berlini Corpus Christi templom orgonistájának hangversenyével zárul. A belépés plébániánk alapításának 975. évfordulója alkalmából ingyenes.

Július 31-én, Liszt Ferenc halálának évfordulóján 7. állomásához érkezik Mészáros Zsolt Máté orgonaművész, Liszt-kutató kilenc koncertből álló hangversenysorozata, amelynek keretében a zeneszerző összes orgonaműve mellett valamennyi harmóniumra írott szóló- és kamaraműve is elhangzik. A július 31-i esemény egy Liszt-korabeli harmóniumokat bemutató kiállítással egybekötve valósul meg. Ezeken a romantikus hangszerkülönlegességeken szólal meg Liszt Ferenc összes harmóniumműve.

Augusztus 14-én, hétfőn 19:30-kor kerül sor a hangversenysorozat 8. eseményére, amely Liszt Ferenc és más szerzők (Arcadelt, J. S. Bach, Mozart, Nicolai, Verdi, Wagner) műveiből készült összes orgonaátíratát mutatja majd be.

Mészáros Zsolt Máté az estek házigazdjaként zenetörténeti ismertetőivel, a zeneszerző írásainak és leveleinek részleteivel segít megidézni az életszerető, világpolgár alakját és kalauzolja el a közönséget a szerteágazó életmű világában.

A hangversenyekre jegyek a Jegy.hu felületen és a Belvárosi Főplébánia-templom jegypénztárában kaphatók.

Örök Pünkösöd

Pünkösöd a húsvét beteljesedése, Jézus feltámadása utáni 50. nap, a Szentlélek eljövételének napja (ApCsel 2,1-13). Az Úr Jézus mennybemenetele előtt megismételte a Szentlélek eljövételére vonatkozó ígéretét: „megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt, egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

Úrnapja az Eucharisztia ünnepe, abban Krisztus reális jelenlétének nyilvános megvallása a világ felé, melynek kifejezésre juttatása az úrnap körmenet. Ennek az ünnepnek a története a 13. századra nyúlik vissza, amikor az albigena és valdi mozgalmak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Oltáriszentségben. Erre született meg az egyházi válasz az úrnap körmenet elrendelésével.

Ma a hit, az egyház, a papság válságáról beszélnek itt a nyugati világban, persze elsősorban a médiában, amely progresszív mozgalmak hiperszónikus szellemi rakétája, és amelyeket részben látható (egyetemi értelmiség, progresszív szellemi műhelyek), részben kevésbé vagy egyáltalán nem látható erők motiválnak. (Keresztény konzervatív szellemi műhelyek a legfőbb okot már

feltárták: a jelenség oka a kulturális marxizmus.)

Az a kísérlet viszont, hogy a hívők fogatkozását a szekularizált világ elvárásaihoz való igazodással – amit fejlődésnek aposztrofálnak, és Németországban látjuk zászlóvivőit – fordítsák meg, rossz, mert nemhogy eredménytelen, hanem kifejezetten romboló is.

Ez nem jelenti azonban azt, hogy a hit tartalmának megfogalmazásai – a dogmákat is beleértve – nem fejlődnek, de a fejlődés ebben az esetben kifejezetten az elmélyülést, és nem a világi trendekhez való igazodást jelenti. Mi az oka annak, hogy a fejlődés lehetséges és szükséges? Pünkösöd, a Szentlélek maga.

Szent Pál megfogalmazása szerint: ha Krisztus nem támadt fel, akkor a mi hitünknek semmi értelme sincs. Ha erre nem vezethető vissza a hit tartalmának egy megállapítása, akkor az „ganéj”- mondta volt Luther Márton a feltámadt testre vonatkozó egyik kijelentéssel kapcsolatban (kicsit erős szóhasználat).

A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

Shall Tamás:

Úrnapja

*Tizenkét kosár megmaradt,
az idők végéig elég,
hála a bőkezűségnek,
Ki elhatározta már rég.*

*Szeretetből történt mindez,
hogy a halál el ne érjen,
Jézus az Úr, jól tart minket
áldott mennyei kegyéren.*

*Benne Önmagát rejti el,
Orvosság a halál ellen,
rendszeresen kell bevenni,
élni a nagy kegyelemmel.*

*Ebből nő ki az imádás,
Üdvözlégy, Oltáriszentség,
kiárad a Szent Jelenlét,
ajándékozva békéjét.*

*Ma mi is itt imádjuk Őt,
az Úrnapját ünnepelve,
hálát adva leborulunk,
és kérjük Őt esdekelve:*

*Maradj velünk templomunkban,
kísérj el otthonainkba,
Égi Kenyér, hittel áldunk,
Te vagy lelki táplálékunk!*

Az erről való gondolkodás során tárul fel az a belátás – nevezhetjük a Szentlélek Istennel való együttműködésnek, – hogy a vegytiszta „biblicizmus”, (vagyis hogy a Szentírást nem kell értelmezni), nem visz előbbre a kinyilatkoztatás egyre jobban kibontakoztatható titkainak feltárlásában. A bibliai alapokon történő értelmes gondolkodás (ezt hívjuk hermeneutikának) kibontja a sugalmazott szövegeket, és egyben túlvezet azokon, feltárva a bennük rejlő, de korábban még fel nem tárt tartalmakat – mondja Benedek pápa. Ez a fejlődés lehetősége, lényege és útja, maga a Szentlélek, aki úgy segít, sugalmaz, hogy közben az emberi gondolkodást, kreativitást szabadon hagyja működni.

Amikor a bibliai alapokkal való értelmes együttgondolkodás olyan fogalmakhoz vezet, amelyek révén a misztérium egyre világosabban tárul fel (ha nem is teljesen „megérthető, de „érthető” módon, ugyanis – ahogy Benedek pápa mondta – a hit nem helyettesíti a racionalitást, hanem kihívás elé állítja), akkor biztosak lehetünk a Szentlélek működésében. A pünkösdi, persze, Jézus Krisztushoz kötött, abban az értelemben, hogy a kinyilatkoztatás benne elérkezett teljességének kibontakozására vezet („és ott fű, ahol akar”), de már a „kezdetben” is volt, és mindig van. Működésének eredménye, hogy megfogalmazható: az ószövetségi hit, a halál tényével küszködve (ahogy ezt az egész vallástörténet teszi) a feltámadás gondolatához vezet, annak ellenére, hogy az csak részleges elismerést nyer el benne (ld. pl. farizeusok kontra szadduceusok).

Valójában azonban, miután Jahve, az egyetlen és teremtető Isten képe Izraelben letisztult, egyszerűen nem lehetett kitérni előle, hiszen Ő a zsidók számára vitathatatlan és mértékadó Tóra szerint nem a halottak, hanem az élők Istene, tehát a már meghalt Ábrahám, Izsák, Jákob, Mózes, és a többi próféta Istene is, vagyis a Törvény szerint ők nem hullhattak a semmibe.

Az, hogy a feltámadáshit a keresztények alaphitvallásává vált, annak oka a tanúk által

*Ne szóljon hozzám Mózes
vagy egy a próféták közül,
hanem inkább te szólj, Uram, Isten
próféták sugalmazója, és
megvilágosítója,
hiszen te egymagad, önmagad is
tökéletesen kiművelhetsz engem,
ők pedig – nélküled – semmi hasznomra
nem lehetnek.*

*Szavakat hangoztathatnak,
de lelket nem adnak.
Lehet, hogy szépen beszélnek,
de ha te hallgatsz, szívemet fel nem
gyűjtják.*

*Betűket adnak tovább,
s azok jelentését te nyitod meg.*

*Titkokat közölnek,
de azok pecsétjét te töröd le,
hogy meg is értsük őket.*

*Parancsokat hirdetnek,
de teljesítésükre te segítesz.*

*Utat mutatnak,
de a járáshoz te adsz erőt.
Ők csak szóval kívül munkálkodnak,
de te a szívek tanítója és
megvilágosítója vagy.*

*Ők kívülről öntöznék,
termékenységet te adsz.*

*Ők szóval kiáltanak,
a meghallgatásra értelmet tőled
kapunk.*

*Ne Mózes szóljon hát hozzám, hanem te,
Uram, Istenem, örök igazság:
hogy meg ne haljak és gyümölcstelen ne
maradjak,*

*ha csak kívülről intenek, de belül nem
gyűjtanak föl,*

*ne legyen ítéletemre a meghallott,
de tettekre nem váltott ige,
amelyet megismertem, de meg nem
szerettem,*

hittem, de szívembe nem írtam.

*Szólj hát Uram, mert hallja a te
szolgád,*

hiszen örök életet adó igéd vannak.

Kempis Tamás:

Krisztus követése III. könyv 2.

megtapasztalt és továbbadott tény, Jézus maga. Az egész Szentírás és a hagyomány egységben való olvasása esetén azonban a feltámadásban megtörtént kinyilatkoztatás szinte „megismétlődik” számunkra egyesével, akik nem voltunk részesei Jézus jelenéseinek. Úgyszólván tanúi lehetünk annak, amennyiben a feltámadt Jézus a mércénk, „a kánon kánonja” az egész Szentírás és hagyomány olvasásánál. Ekkor egyértelműen egyetlen úttá áll össze az Ószövetség viaskodása a halállal és a feltámadással, és feltárul Jézusnak mint megtestesültnek, szenvedőnek, megfeszítettnek és feltámadottnak a titka (megértése!) örök Pünkösdi, és ez a megértés maga a feltámadás tanúságává lesz számunkra! Hasonlóan ahhoz, ahogy saját magunkat, ember- és személy-voltunkat csakis magának Krisztusnak a személyéből, istenemisége oldaláról tudjuk értelmezni, így saját magunk, emberségünkkel, sőt, testünkkel is az Ő tanúi vagyunk. Ez örök Pünkösdi!

Úrnapja, az Eucharisztia titkának mint a feltámadt Krisztus köztünk lévő, anyaghoz kötött valóságos jelenlétének ünneplése (az ún. eucharisztikus realizmus) elválaszthatatlan összefüggésben van a feltámadás valóságával. Ha nincs feltámadás, akkor nincs valóságos jelenlét sem az Oltáriszentségben, és fordítva. A döntő lépést ennek – persze korlátozott – felfoghatósága felé Aquinói Szent Tamás tette meg a lélekfogalom általa történt sajátos meghatározásával. Mivel ehhez az arisztotelészi filozófiai

fogalmi eszköztárat használta – illetékes egyházi álláspont szerint – , korunk embere számára az ő igazolása már nem érthető, ez azonban nem azt jelenti, hogy nem zseniális értelmi – pünkösdi – megragadása annak, amihez az Egyház mindig is ragaszkodott, hiszen maga Jézus mondta: „Ez az én testem”.

BL

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00
	18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00 és 22.00 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis (szeptember-május)
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
	18.00	Bibliakör
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	18.00	Szent József Férfikör (havi utolsó péntek)
Gyóntatás		Egyeztetés szerint
Vasárnap		10 órai szentmise alatt
Más napokon		megbeszélés szerint
Lelki beszélgetés		Egyeztetés szerint bitter.belvarosiplebania@gmail.com 30 591 2601

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
X. évf. 56. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Schall Tamás
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IX. évf. 56. szám

2023. május-június

Tartalom

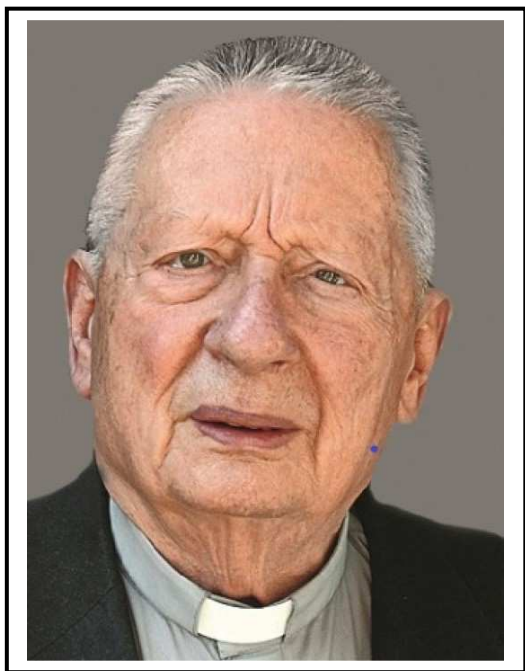
- Búcsú Herpy György atyától
- Az egység
- A leghasznosabb időtöltés
- Személyes találkozás Krisztus helytartójával
- Eucharisztikus lelkület
- Isten szerető ölelésére vágyunk
- Lelki találkozás a Szentatyával
- Évfordulós zárandoklat
- Csíksomlyón jártunk
- Nyári zenei események
- Örök Pünkösöd

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Búcsú Herpy György atyától

Valódi papi lelkület jellemezte György atya egész személyiségét, olyan valaki volt, aki azonos önmagával. A jó Isten nagy ajándéka számomra, személy szerint is, hogy közel negyedszázadon át ismertük egymást, tizenhét évig pedig munkatársak voltunk a lelkipásztori szolgálatban, a Belvárosi Főplébánián.

Szerető és szeretnivaló egyénisége mindenki számára hiteles és vonzó volt. Úgy emlékezünk rá, mint aki mindenki felé érdeklődő, elfogadó és nyitott volt, ezért kereste a beszélgetés lehetőségét azokkal, akikkel csak találkozott. Mély papi lelkisége, mely sugárzott belőle, mindenkit gazdagított. A Cusillo Mozgalom, a házashétvégi közösségek, a plébánia csoportjai mind lelkiatyjukként tisztelték és fordultak hozzá bizalommal. Különösen hálásak vagyunk a 975 éves egyházközségünk Senior Csoportjának létrehozásáért és gondozásáért. Nagy empátiájának és rendkívüli műveltségének lehetünk sokan tanúi, látva, hogyan készült az egyes alkalmakra.

Különös tiszteletet váltott ki belőlem a bölcsessége, amely példa is számomra. A csúcson hozott meghatározó döntést. Templomot épített, plébániát alapított Vizafogón. Miután elérte a 70. életévét, lemondott a plébánia vezetéséről, nem ragaszkodva a „pozícióhoz”. Ám megtalálva a közeget, ahol kibontakoztathatta további élete papi

szolgálatát, kiválasztotta Plébániánkat. Ez annál is inkább kézenfekvő volt, mert a Belvárosban nőtt föl és káplánként is dolgozott itt. Öreg korára képes volt még egyszer váltani, alázattal, szeretettől indítatva otthonba vonult.

Természetesen – mint minden szeretett személy távozása – ő is űrt hagyott maga után. Jézus a Főpapa, lelkünk Pásztora fogadja be őt örök hajlékába. Adja meg neki az ujjongó dicsőítés lehetőségét, mely oltárszolgálatában itt is örömmel töltötte el őt!

Dr. Osztie Zoltán
plébános

Az egység

Jézus főpapi imájában imádkozott övéi egységéért. Amennyiben az egyház a Szentháromság egy Isten leképezése a teremtett világban, úgy az egység annak lényegi vonásai közé tartozik. A keresztény közösség önértelmezése ezt ki is fejezi a hitvallásban: „Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.” Kérdés azonban, mi ennek az egységnek a garanciája, miben áll, hogyan valósul meg ez az egység. Tapasztalatunk ugyanis sokszor fájdalmasan mást mutat. Az emberi tényező miatt a gyengeségek, széthúzások, ellentmondások és a sokféle elgondolás mégiscsak szétszaggatja, megsebzí Jézus titokzatos testét, az egyházat. Ez, az annyira vágyott egység mégis létezik más síkon, valóságosan.

Legfőbb biztosítéka az Atyától, Jézus által küldött Szentlélek, aki a szeretet köteléke. Ő az Atya és a Fiú tökéletes egységének a kapcsa is. Amikor Jézus övéi egységéért imádkozott, akkor a Szentlelket kérte az Atyától mindazok számára, akik hisznek majd benne. A megvalósulást illetően két életmegnyilvánulásban látjuk, tapasztaljuk valóságosnak a Szentlélek garantálta egységet.

Az egyik a hitben való összetartozás: „Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.” (Jn 6, 69)

Ez a hit a tanítványok közösségének az alapja, melyre az egyház egysége épül, belépés a Jézus Krisztussal való közösségbe, s általa az Atyával való közösségbe. Erről szól Jézus ugyancsak a főpapi imájában: „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3)

Ez átvezet minket az egység másik forrásához, melynek lényege a küldetés struktúrája. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (Jn 20,21) Akik hisznek Jézusban, követik őt, s akikért Jézus föláldozta önmagát, azok tovább folytatják azt a küldetést, amely Jézusé az Atyától. A küldöttek tanúk, akik nem magukat hirdetik, hanem amit hallottak. Amint Jézus az Atyáról tesz tanúságot, úgy kell a tanítványoknak is a Mester tanúivá lenniük. A küldetés továbbadása szentség (az egyházi rend szentsége), mely a maga folytonosságában szavatolja az evangélium hiteles jelenlétét a történelem folyamán minden nemzedék üdvéért („apostoli folytonosság”). Ehhez még két, másik mozzanat is hozzátartozik: a Szentírás és a hitszabály (Hiszekegy). A Szentírás értelmezésének kulcsa ugyanis éppen a belőle származó hitszabály.

Az egyház a Szentírásból vette és sűrítette hitvallási formává a Jézustól kapott üzenetet, amivel a keresztségre készülőknek átadja a hittartalmat, és amit a liturgiában szüntelenül fölidéz. Az egység biztosítéka tehát isteni eredetű és valós: mindenekelőtt személyes, a Szentlélek maga. S hogy az egység minden kétséget kizárólag időtálló legyen emberi oldalról is – hiszen a közös műhöz minden félnek hozzá kell járulnia – ezért kapjuk meg a hit ajándékát és a folytonosságban megvalósuló küldetést. Tartalmát és szabályát az az egyház őrzi, amely ezekből táplálkozva tartja fenn egységét.

Ezzel kapcsolatban az életünk még egy területéről kell szót ejtenünk: a család egységéről. Meg kell szívlelnünk, amit róla Ferenc pápánk a magyar állásponttal tökéletes összhangban tanít: a család nem akadály vagy nehézség, hanem a megoldás. A szeretet iskolája, a személyes (emberi) élet bölcsője, lehetőségi föltétele. A teológia a „kis egyházként” is emlegeti. Ahogy – elmélkedésünk elején állítottuk – az egyház a Szentháromság mása a látható világban, ugyanez igaz a családra is. A szeretet Szentlelke tartja össze, Isten, az Atya terve szerint való és középpontjában Jézus áll. Ahol a szeretet megfogható, ott az élet forrásai elapadnak. Ahol Isten terve szerint a férfi és a nő „ketten hármában” (Jézus jelenlétében) él, ott szeretetegységük termékeny.

Zoltán atya

A leghasznosabb időtöltés

Úrnapján – imádó lélekkel – az Oltáriszentséget ünnepeljük. A zsoltározó szavait vesszük kölcsön, hogy kifejezhessük odaadásunkat az ünnep kapcsán: „*Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után*”. És a Szentháromság közössége megnyílik felénk: az Atya az Ő egyszülött Fia, a megtestesült Ige, a mi Urunk, Jézus Krisztus által a Szentlélek erejében jön felénk, mindnyájunkhoz. Ez a közeledés a csodálatos Oltáriszentségben éri el célját: abban a szentségben, ami lehetővé teszi jelenlétét közöttünk, velünk maradását.

Dienes Valéria írja: Így aztán semmi nincsen a földön, ami a lélekhez annyira közel állna, ami annyira lélekszerű volna, s a lelket annyira magáéhoz ölelné – és ezzel az öleléssel-, egész mivoltával átjárná, semmi más –, mint az Eucharisztia. Ezek a parányi Szentostyák, széjjelszórva a föld felületén, a burkolatuk gyanánt szolgáló templomokban, tabernákulumokban, ez a Test, amely ízekre szedte magát, hogy minél több helyen lehessen és emberkezekben széjjelszórassék a földön, ezek az aranyozott kelyhekben váró áldásforrások azért vannak itt, hogy megéreztessek velünk a folytonosan hívogató Istent.

Az Eucharisztia minden templomban egy kiáltás, mely nem szűnik. Kiáltás, melyből egyetlen hangremekmű támad: emberneveket kiáltanak. A mi nevünk is köztük van. És ha van fülünk a hallásra, belehangzik szívünkbe ez a szó. Mert a Tabernákulumból nevünkön szólít az Isten. Nevünkön szólít, és napról napra tanít bennünket, hogy Őáltala, Ővele, és Őbenne, ebből a világból, az ő lendületével haladjunk az Atya felé. Ez a lendület nem más, mint a bennünk lakó Szentlélek, aki megadja nekünk, hogy az Atya felé fussunk, Jézussal.

Ünnepi örömmel imádjuk az Oltáriszentséget. Az imádás tehát nem más, mint nála lenni, teljesen az Ő arca felé fordulni, amely mély bensőségességet fejez ki. Imádni azt jelenti, megmaradni a szeretetben. Nem csupán Istenre irányulni, és arca felé fordulni, hanem egész egyszerűen megmaradni jelenlétében, szeretetében. S akkor Isten pillanatról-pillanatra mindinkább az Ő képére és hasonlatosságára formál minket.

Korunk nagy egyházatyája, XVI. Benedek pápa mondta, hogy Jézus azt a küldetést bízta ránk, hogy belépünk az ő idejébe, a legnagyobb szeretet idejébe. Az Eucharisztia minden egyes ünneplése során belépünk az Ő, számunkra jelenvalóvá váló Órájába. Az Eucharisztia ünneplése jelenvalóvá teszi számunkra az Ő szeretetének végtelenségét, ami az Ő Órájában tárult fel. „*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*.” A szentáldozás a „legnagyobb szeretettel” táplál minket.

A Szentségimádás segít, hogy továbbra is befogadjuk és szemléljük a kiszolgáltató Szeretetet, hogy minél tovább időzzünk Jézus Órájában elmerülve. Megmaradni az Ő Órájában, hogy így beléphessünk ebbe a szeretetdinamikába, ami arra készítette az Urat, hogy átadja magát értünk. Az Eucharishtiában imádvá az Urat, Ő maga tanít meg minket életünket adni testvéreinkért. Vagyis, tökéletesen szeretni. Vajon nem ez a legnagyobb csoda, a legtermékenyebb az Egyház és az egész világ számára?

„*Ezt cselekedjétek*”. Ez a jövő. Az *én emlékezetemre!* Ez a múlt. Az *Eucharisztia megjelenítése*: Ez a jelen. Szentmiseáldozatunk most és mindig egy öröklétséppet hullat a földre. Ettől van életünk, ami bőségben van. Ahogy ígérte, úgy adja azt Urunk. Áldott legyen a Legméltóságosabb Oltáriszentségben, most és mindörökké!

Tamás atya

Személyes találkozás Krisztus helytartójával

Római katolikusként a feleségemmel mindig is arról álmodoztunk, hogy személyesen találkozunk egyházunk fejével, Krisztus helytartójával, itt a Földön. Első alkalmunk a pápával való közvetlen találkozásra 2000. tavaszán adódott, amikor II. János Pál pápa jubileumi szentmiséjén vehettünk részt Rómában, a Szent Péter téren. A Szent Péter-bazilika előtt felállított oltár mellett kaptunk helyet, és körülbelül száz méterre voltunk az oltártól, ahol a pápa bíborosokkal és papokkal együtt a szentmisét bemutatta. Az ezt követő alkalmak során sem kerültünk közelebb a pápához, annak ellenére, hogy a diplomaták és más méltóságok számára fenntartott kiváltságos, elkülönített szektorban ültünk. Természetesen nem leplezhettük csalódottságunkat, de megértettük a II. János Pál pápát övező nagyon szigorú biztonsági intézkedéseket is, különösen a merényletet követően, amely majdnem az életébe került.

A második szoros találkozás Krisztus helytartójával 2004. nyarán történt a franciaországi Lourdes-ban, amikor a már gyenge és beteg II. János Pál pápa utolsó látogatását tette a Szűz Mária kegyhelyen, ahol Szűzanyánk megjelent Souberous Bernadette-nek.

A pápai konvoj egy nagyon keskeny úton haladt a Barlanghoz, a Boldogságos Szűz Mária kegyhelyhez, és közvetlenül elhaladt a szálloda mellett, ahol megszálltunk. A tizenegy hónapos lányomat, Franciscát a magasban tartottam az út szélén, miközben a pápai mobil elhaladt mellettünk, és II. János Pál pápa megáldotta az embereket az út mentén.

Majdnem húsz év telt el, és még két pápa egymást követő szolgálata ért véget, mire ismét adódott alkalom számunkra a római katolikus pápával, ezúttal Őszentsége Ferenc pápával – vagy Francesco pápával, ahogyan sok katolikus hívő szeretettel nevezi szerte a világon – való találkozásra. Ferenc pápa 2021. szeptemberében rövid időre Magyarországra látogatott, hogy Budapesten, a Hősök terén celebrálja az 52. Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A diplomáciai testület többi tagjával és házastársainkkal együtt a téren a rögtönzött oltár előtt kaptunk helyet, de a Szentatyát csak messziről láthattuk.

Másfél évvel később, 2023. április 28-30-án Ferenc pápa állami látogatásra és apostoli útra tért vissza Magyarországra, hogy magas rangú kormányzati tisztviselőkkel, menekültekkel, akadémikusokkal, fiatalokkal, és – természetesen – a hívekkel találkozzon. Arra számítottam, hogy a korábbiakhoz hasonlóan, most is csak távolról láthatjuk majd a Szentatyát. Megkaptuk a meghívót a Kossuth Lajos téren megrendezésre kerülő szentmisére, illetve az érkezés utáni hivatalos köszöntő ünnepségre a Sándor-palota elé. A Szentatyát ismét csak távolról láthatjuk majd, mindkét alkalommal – gondoltuk.

Egy nappal a pápa látogatása előtt váratlanul felhívott a pápai nuncius, hogy feleségemmel meghívtak minket a nunciatúrára, a Szentatya magánaudienciájára, 30-án 15.00 órára. Ez nemcsak kellemes meglepetés volt, hanem sokéves reménység és imádság betetőzése, hogy személyesen is találkozhatunk Krisztus helytartójával, a Római Katolikus Egyház fejével, az Egyház egységének élő kifejezőjével, amely Egyházhoz boldogan tartozunk.

A Ferenc pápával való találkozásunk során én a barong tagalogot – a fülöp-szigeteki nemzeti férfiruhát – viseltem, ahogy általában szoktam hivatalos és ünnepélyes alkalmakkor, a feleségem pedig egy fekete ruhát, amelyet ilyen eseményre előír a protokoll. Megköszöntük Francesco papának azt a csodálatos lehetőséget és kiváltságot, hogy személyesen találkozhattunk vele, és elmondtuk neki, hogy a filippínók nagyon szeretik, és ragaszkodnak a Szentatyához. A feleségem, Lu, megmutatta neki az általa viselt nyaklánc medálját, amely az Oltáriszentség apró mása volt, megemlítve, hogy ez egy drága és emlékeztető ajándék a néhai nagymamától. Ferenc pápa megáldotta a medált, és szeretettel emlékezett vissza legutóbbi, 2017-es Fülöp-szigeteki látogatására, ahol több millió filippínó hívő köszöntötte. Ezután a Szentatya megkért, hogy imádkozzunk érte.

Nagyon-nagyon megérintett minket az alázatosságnak ez a gesztusa, és azt válaszoltuk, hogy

mindig imádkozni fogunk érte és az egyház szolgálatáért. Mi is kértük, hogy imádkozzon hazánkért és a világ békéjéért.

Rövid találkozásunk végén feleségem megkérdezte a Szentatyát, hogy készíthetnénk-e vele „szelfit”, amihez készségesen hozzájárult.

Ferenc pápa alázatával, melegségével és üdvözlő gesztusával megmutatta nekünk, hogy ő a „nép pápája”, nagyszerű pásztor és az Egyház alázatos szolgája. Valóban áldottak voltunk, hogy szorosan találkozhattunk Őszentsége Ferenc pápával, Róma püspökével, a Római Katolikus Egyház fejével, Szent Péter utódjával és Krisztus helytartójával, itt a Földön. (ford. BL)

Frank R. Cimafranca

a Fülöp-szigetek magyarországi nagykövete,
és felesége,

Lucila C. Cimafranca

asszony

A Magyarországon élő, ill. hazánkban tartósan munkavállaló filippínók évek óta plébániánk egyik közössége, akik vasárnapról-vasárnapra az angol nyelvű szentmiséink látogatói, és Lucila C. Cimafranca asszony tevékeny közreműködésével rendszeresen hitéleti programokon vesznek részt templomunkban. (A szerk.)

Eucharisztikus lelkület

Alberto Marvelli és az Oltáriszentség kapcsolata

Alberto Marvelli 1918-ban született, Ferrara városában, és 1946-ban halt meg Riminiben. Már fiatalon részt vett a katolikus mozgalomban, zarándoklatokban. A Szent Vince Társulat tagjaként a szegények megsegítésében tevékenykedett. Egyetemi évei alatt mindennap otthonából, Riminiből Bolognába utazott. Napi munkája közben, délben mindig időt szakított szentségimádásra, a szent Bertalan templomban. „Egyszer valaki megkérdezte tőle, hogyan tudja ezt a terhelést elviselni. A válasz egyszerűen egy mosoly volt, olyan mosoly, mint a gyermekek ártatlan mosolya.

A naplójában 1937. nyarán a következő bejegyzés szerepel: „elkezdődik egy másik élet, egy igazi élet, és azt kívánom mindenáron elérni, beteljesíteni.” Ez a tisztaságra törekvést, apostolkodást, a lelki életet, a szent és nemes szándékokat, a gyakori szentáldozást jelentette. Az Eucharishtiában megtapasztalta Isten valóságos jelenlétét, mely forrás volt számára s melyből erőt

lehetett meríteni a kötelesség teljesítéséhez. Idézzünk újra naplójából: „a szentáldozásban hozzám jön Jézus testével, lelkével, és erősíti testemet, gondolataimat, cselekedeteimet, szavaimat.” Már 15 éves korában, minden szombaton szentáldozáshoz járult, miután elvégezte szentgyónását. Tisztában volt az Oltáriszentség méltóságával: áldozás után sokáig térdelve

imádkozott a templomban. Így ír erről naplójában. „Mit jelent a világ szórakozása ahhoz az örömhöz képest, amit a szentáldozás jelent számomra”. Az Oltáriszentséghez való bensőséges viszony nem jelentett számára magába fordulást, a felelősségtől való menekülést. Az Oltáriszentség erőt adott számára, hogy emberibbé tegye a föld színét.

Az Eucharisztia akkor tesz tanúságot erről az életünkben, amikor szolgálatunkkal felebarátaink életét segítjük, gazdagítjuk. Alberto Marvelli számára e kettőt nem lehetett szétválasztani. Az Oltáriszentség szeretete nem választható szét a felebarát szeretetétől.

Alberto Marvelli fiatalon, balesetben, életszentség hírében halt meg. A róla való tanúságtételek vezettek boldoggá avatásához, 2004-ben.

Dr. Breznay István

plébános

Senior közösségiünket Kacs Kovics Fruzsina halála rázta meg áprilisban. Méltósággal viselt súlyos betegsége következtében rövid idő alatt veszítettük el Fruzsínát.

Színes, rendkívüli egyénisége felpozícionálta összejöveteleinket. Ugyanúgy tudott magából megosztani, mint másokra figyelni. A lelki napon különösen nagy odaadással volt jelen. Az Eucharisztikus Kongresszusra való készülétből is kivette részét, sokszor a kora hajnali órai szentségimádást is vállalva.

Odaadó, kreatív feleség, családjában, nagymama volt, aki a tágabb rokonságát is összetartotta. Építész-mérnöki, műemléki szakemberi, és gazdasági vezetői munkája mellett több közösség alapítója és vezetője volt, köztük a Kincses Belváros Egyesületé. Tehetségét, szorgalmát, kitartását, ugyanakkor könnyedségét sokan csodáltuk.

Idegenvezetőként páratlan élményt nyújtott mindazoknak, akik vezetésein részt vettek. Született belvárosiként, tanult építész-ként, megbecsült műemlékvédőként az átlagosnál messze gazdagabb ismereteket adott át az érdeklődőknek.

Sok díjjal tüntették ki, de azokat elhomályosította személyes jelenléte melegségével, baráti szívéllyeliségével összejöveteleinken. Köszönet és hála érte és mindezt!

Zöldyné Szita Erzsébet

Isten szerető ölelésére vágyunk

Olaszországban járva mély megrendüléssel szemléltem az egyik ősi etruszk temetőt, nekropoliszt, melyet Rómától mintegy hatvan kilométernyire tártak fel a régészek. Szegények és gazdagok alusszák egymás mellett örök álmukat. Szinte megszámlálhatatlanul sok síremlék található ott, de egy sincs közülük, amelyben ne lenne áldozati edény. Ez – hitük szerint – azt jelezte, hogy a hozzátartozók áldozatot mutattak be az elhunytakért, kérve, hogy az „Istenség szerető ölelésében részesüljenek”. A tehetősebbek pedig fekvő szobor alakjában jelenítették meg halálba szenderedett hozzátartozójukat.

Az idegenvezető felhívta rá a figyelmünket, hogy a fekvő alakok mutatoujja egy kör közepe felé mutat. A régészek úgy magyarázzák ezt a mozdulatot, hogy a megholt mély és csodálatos harmóniába került, „odaát”, mérhetetlen szeretet veszi körül, s a világ teremtő Istene átöleli őt.

Tudjuk, hogy minden népnek s minden embernek mélységes vágya (volt), hogy egyesüljön, találkozzon Istennel. A többistenhívő vallások hívei is

mindig kiválasztottak maguknak egy főistent, akinek hódoltak, akinek áldozatokat mutattak be, akinek az oltalmára vágytak. Ezt az egyesülést az áldozat bemutatásával kívánták elérni. Étel-italáldozatot ajánlottak fel, de mindig megtartottak maguknak egy kicsinyke részt, amit ők fogyasztottak el, abban a hiszemben, hogy ily módon részesülnek az istenségben. Szívükbe költözött az istenség, és segíti, óvja őket. Persze ez így nem igaz, de kifejezi az egyesülés iránti mélységes vágyat.

Érdemes arra gondolni, hogy a reinkarnációban hívó vallások, főleg a buddhizmus számára a végső cél beleolvadni a Nirvánába, egyesülni a végtelennel.

Az egyesülés vágya nemcsak a régmúltban élt. Gyönyörű középkori versek szólnak a keresztény ember Krisztussal való találkozásáról. A középkor kereszténye – jogosan és okosan – azt vallotta, hogy az Oltáriszentségben mindenki találkozhat és egyesülhet Krisztussal. Tanú erre Aquinói Szent Tamás több himnusza, például a számomra nagyon kedves Adoro te devote utolsó szakasza:

Jézus, most csak arcod leplét láthatom,
Add meg, Uram, amit úgy szomjúhozom,
Boldogan, lepletlen lássam színedet.
És dicsőségben dicsérhesselek.

Dr. Kerényi Lajos SchP

Jubileumi születésnap

Állandó diakónusunk, Csorba Gábor 60. születésnapját ünnepeltük április 23-án. Ebből az alkalomból a szentmisét követően köszöntések, méltatások hangzottak el, majd az altemplomban a Szent Erzsébet Karitászi Központ népes csoportjával közösen köszöntöttük Gábort. Természetesen nem maradt el a koccintás sem, melyet beszélgetés követett.

Lelki találkozás a Szentatyával

A Rózsák terén a Szentatyá, Ferenc pápa szavai a karitás- és más katolikus segélyszervezetek tagjaihoz nem csak a köszöntés-, buzdítás-, tanítás-, és iránymutatás szavai voltak, hanem a fizikai – szentől szembeni –, de még inkább ezen lelki találkozás mélységének kifejeződése. Evangéliumi élmény volt, az Úr legfőbb képviselője volt velünk, imádkozott, örült velünk az Úrban. Az Úrban levő öröm pedig a legnagyobb földi öröm. Megállt az idő, a Szentlélek járta át a templomot és a hívő lelkek templomát is.

Még a tv- és rádióközvetítést követőktől is kaptam ilyen jellegű visszajelzést. Hála ezért Istennek, a szentatyának, püspökeinknek, papjainknak, a szervezőknek, a karitás tagjainak, mindenkinek, akinek bármi része volt ebben a találkozásban és a pápalátogatás napjaiban! Tulajdonképpen ez is szent három nap volt (ha nem is liturgikus értelemben), megtapasztalhattuk Jézus szavait: „Isten országa köztetek van.” (Lk 17,21b).

Közös küldetésünk a szentatyával, hogy örömhírt vigyünk a szegényeknek, hogy velük- és együtt érezzünk, hogy egyek legyünk lélekben, hogy testvérként gondoljunk egymásra s hogy a szolidaritás legmagasabb fokára jussunk. A bizalom, ami kialakul segítők és segítették között a tevékeny szeretet során, hitet és reményt ad és növel minden résztvevőben. Amikor adunk, akkor kapunk is, amikor adunk, akkor a tárgyi, földi segítségen túl Isten országa épül a szívünkben. Annak is, aki kap, annak is, aki ad. Ez közös mű Istennel, Aki egymásra bízott minket, így gondoskodik rólunk, nagyrészt így valósul meg az Ő gondviselő műve.

Erre, a természetesre épülnek Isten csodái is, ami sokszor láthatóan nyilvánul meg, de még többször láthatatlanul. Isten országa épül szívünkben, a

megváltás műve folytatódik a szeretet győzelme felé, csendben, biztosan, ellenállhatatlanul. Omnia vincit amor, 'a szeretet mindent legyőz'. Isten terve biztosan megvalósul, a kérdés csak az, hogy mi ennek a tervnek a megvalósulását munkáljuk-e, vagy közömbösek vagyunk-e ezzel, vagy éppenséggel ellene dolgozunk.

A Szentatyá erről is beszélt: „Krisztus, aki meghallja a szegények kiáltását – „az elnyomottaknak igazságot szolgáltat, az éhezőknek kenyeret osztogat”, és „föllemeli a megalázottakat” (Zsolt 146,7–8) – aligha úgy érkezik, hogy a magasból megoldja a problémáinkat, hanem gyöngédségének ölelésével közeledik, együttérzést ébresztve a testvérekben, akik észreveszik a szükségét, és nem maradnak közömbösek.”

Aki követi Krisztust, számíthat arra, hogy az Úr kiegészíti azt, ami szükséges, még akkor is, ha ezt sokszor nem is tapasztaljuk meg. A mi karításmunkánk hatással van környezetünkre, a jó példák arra sarkallják a többi embert is, hogy érzékenyebbek legyenek mások bajainak felismerésére és aktivizálják a magukban rejlő talentumokat. Ezúton is nő a szeretet a világban.

Az Úr azt várja tőlünk, hogy legyünk érzékenyek mások nehézségei iránt és válaszoljunk rá a szeretet nyelvén. Ez a nyelv a tevékeny szeretet nyelve, ami a tettekben, az imában, az ölelésben, a mosolyban nyilvánul meg. Ehhez bátorság kell, amit a Szentlélektől nyerünk. Hagyatkozzunk mindig az Úrra, a lelkiismeretünkre és tegyük teljessé mindazt a jót, amit Isten Lelke elindított bennünk!

Csorba Gábor

állandó diakónus, karitászi igazgató

Évfordulós zárándoklat

Az idén 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-, és a Szent Rókus Plébánia közössége – Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István plébános atyák vezetésével – már tavaly októberben elhatározta, hogy méltó módon kíván megemlékezni Brenner János áldozópap boldoggá avatásának 5. évfordulójáról.

Öt éve egy autóbusszal utaztunk Szombathelyre az avatási ünnepségre, majd azt követően Rábakethelyre és Zsidára. Most, az évfordulón, 2023. május 1-jén, pedig két autóbusszal, összesen 98 fő kelt útra ismét Szombathelyre, hogy a Sarlós Boldogasszony Székesegyházban ünnepi szentmise keretében emlékezzon meg Brenner Jánosról.

Közösségünk számára felemelő élmény volt, hogy a szentmise főcelebránsa Brenner

József atya boldog Brenner János testvére volt, illetve hogy csatlakozott hozzánk Császár István szombathelyi plébános atya is. Boldog Brenner János síremléke előtt vettünk részt a szentmisén, hallgattuk meg József atya tanúságtételét, majd helyezte el Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István atya a két közösség közös koszorúját.

A szentmisét követően Brenner János rövid életének és papi szolgálatának fontos színhelyére, Rábakethelyre utaztunk. Itt Bodorkós Imre szentgotthárdi plébános atya fogadott bennünket, és mesélt Brenner János életének utolsó óráiról, és vértanúságáról. A templomtól gyalogosan vonult át a majd' százfős tömeg a Jó Pásztor kápolnához, amelyet a gyilkosság feltételezett helyszínéhez közel építettek fel. Itt imaóra keretében emlékeztünk Brenner Jánosra. Ezt követően a csepeli Sekrestye Színpad tagjai egy rövid meglepetés-program keretében jeleneteket és dalokat adtak elő az „Át tudnám ölelni az egész világot” című színdarabból, amely a mártír pap életét dolgozza fel. Az amatőr társulat produkciója nagy tapsot, és lelkes biztatást kapott a lelkes közösségtől.

Aranyossy Mihály

975 éves plébániánk búcsúi ünneplésének programja 2023. augusztus 12-16.

Augusztus 12. (szombat): főpásztori ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

Augusztus 13. (vasárnap): ünnepi szentmise 10:00 órakor. *A betegek szentségének kiszolgáltatása.* A szentmisét bemutatja:

Dr. Rupert József SchP

Szentségimádás éjjel-nappal
Missziós kereszt érkezése
Kiállítás megnyitása a plébánia történetéről
Emléktábla avatása

Augusztus 14. (hétfő): ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Bíró László püspök

Szentségimádás éjjel-nappal
Szent Gellért séta
Liszt Ferenc hangverseny
Dátumok a plébánia életében – előadások Széchenyiről, Kossuthról, Szent Erzsébetről, stb.

Augusztus 15. (kedd): búcsúi szentmise 19:00 órakor, majd gyertyás/fáklyás körmenet. A szentmisét bemutatja:

Tempfli Imre atya

Szentségimádás éjjel-nappal
Mindszenty József bíboros 1948-as beszédének felolvasása a szószékről

Augusztus 16. (szerda):

Missziós kereszt búcsúztatása

Az idei esztendőben is megrendezzük 975 éves Plébániánk nagy, belvárosi Úrnapi körmenetét!

Öt templomunk papsága és a hívek közössége együtt ünnepel. Az eseményre 2023. június 11-én, 9.00 órától kerül sor. Útvonala: az Egyetemi templom mint kiinduló pont, majd a Ferences- és a Szent Anna templom érintésével a Váci utcán jutunk el a Belvárosi Főplébánia templomba. Itt közös szentmisével zárjuk ünneplésünket. Értelemszerűen a délelőtti szentmisék elmaradnak. Szeretettel várjuk főplébániánk minden hívét erre a demonstratív ünnepre, amikor a világ felé megvalljuk hitünket a feltámadt Krisztus Oltáriszentségben való valóságos jelenlétében!

Csíksomlyón jártunk

A 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia közössége részt vett a május 27-i csíksomlyói búcsú szentmiséjén.

22 fős csoportunk pénteken délután a Keleti pályaudvarról indult el a Corona Express nemzetközi gyorsvonat mögé csatolt különkocsival. Érdekes, ugyanakkor fizikailag kissé fárasztó élmény volt a hálókocsis utazás, a várakozás a határátkelőn, a hosszú utazással járó törődés.

A menetrendnek megfelelően, időben érkezünk meg szombaton reggel a csíkszeredai vasútállomásra. Már itt látszott, hogy az idei búcsúi eseményre nagyon sokan érkeztek az anyaországból! Szinte a vonatunkkal egyidőben érkezett egy különvonat, amely 'majd 900 főt hozott a Szűz Anyához. Az állomáson és környékén népviseletbe öltözött csíkszeredai asszonyok vártak bennünket, és kínáltak pogácsával és süteményekkel. Nagyon-nagyon finom volt...

A Kossuth utca érintésével az ún. Taps térre vonultunk, ahol Pápai Ferenc Magyar Örökség díjas idegenvezető mutatta be számunkra a teret, és a tér közepén a Márton Áron püspöknek emléket állító szobrot. Itt elhangzott az is, hogy a tér rendezésekor egy bank épületét eltolták. Ez az információ a Budapest-belvárosi hívek számára nem volt meglepő, hiszen a templomunk történetében is van egy ilyen legenda, amely szerint a templomot az Erzsébet-híd építése miatt eltolták. A szobornál aztán készítettünk egy fotót is a velünk együtt haladó kisvárdai zarándokkal közösen.

Tovább haladva a csíksomlyói szentmise helyszíné felé, már a Szék utcára kanyarodva megdöbbenett mindenkit a hatalmas tömeg. Az imádkozva, énekelve haladó tömeg hosszú kilométereken át vonult előbb a kegytemplomig, majd egy jelentős emelkedő után Kis-Somlyó hegy és Nagy-Somlyó hegy közötti ún. Nyeregig.

A délidőben kezdődő szentmise főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek atya volt, a szentbeszédet pedig Urbán Erik atya, az Erdélyi Ferences Rendtartomány rendfőnöke tartotta.

A szentmisét követően megálltunk és fohászkodtunk a kegytemplomban álló 227 cm magas kegyszobor előtt, majd visszasétáltunk a belvárosba egy finom vacsorára. Vacsoránk elfogyasztása után kb. 10 perces sétával értük el a vasútállomást, ahol felszállva az expressz hálókocsijába elindultunk Budapest felé. Vasárnap délelőtt 10:00 órakor haza is értünk a pályaudvarra. Onnan közösen mentünk a Belvárosi Főplébánia-templomba, ahol Dr. Osztie Zoltán plébános atya hálaadó szentmisét mutatott be.

Aranyossy Mihály

Nyári zenei események

Telt házaz koncertekkel – Eugenio Maria Fagiani (I), Marek Stefański (PL) és Mészáros Zsolt Máté (HU) hangversenyével – indult az I. Budapesti Nemzetközi Orgonafesztivál templomunkban. Az eseménysorozat június 18-án, 19:30-kor Martin Kondziella (GER) a berlini Corpus Christi templom orgonistájának hangversenyével zárul. A belépés plébániánk alapításának 975. évfordulója alkalmából ingyenes.

Július 31-én, Liszt Ferenc halálának évfordulóján 7. állomásához érkezik Mészáros Zsolt Máté orgonaművész, Liszt-kutató kilenc koncertből álló hangversenysorozata, amelynek keretében a zeneszerző összes orgonaműve mellett valamennyi harmóniumra írott szóló- és kamaraműve is elhangzik. A július 31-i esemény egy Liszt-korabeli harmóniumokat bemutató kiállítással egybekötve valósul meg. Ezeken a romantikus hangszerkülönlegességeken szólal meg Liszt Ferenc összes harmóniumműve.

Augusztus 14-én, hétfőn 19:30-kor kerül sor a hangversenysorozat 8. eseményére, amely Liszt Ferenc és más szerzők (Arcadelt, J. S. Bach, Mozart, Nicolai, Verdi, Wagner) műveiből készült összes orgonaaíratat mutatja majd be.

Mészáros Zsolt Máté az estek házigazdjaként zenetörténeti ismertetőivel, a zeneszerző írásainak és leveleinek részleteivel segít megidézni az életszerető, világpolgár alakját és kalauzolja el a közönséget a szerteágazó életmű világában.

A hangversenyekre jegyek a Jegy.hu felületen és a Belvárosi Főplébánia-templom jegypénztárában kaphatók.

Örök Pünkösöd

Pünkösöd a húsvét beteljesedése, Jézus feltámadása utáni 50. nap, a Szentlélek eljövételének napja (ApCsel 2,1-13). Az Úr Jézus mennybemenetele előtt megismételte a Szentlélek eljövételére vonatkozó ígéretét: „megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt, egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

Úrnapja az Eucharisztia ünnepe, abban Krisztus reális jelenlétének nyilvános megvallása a világ felé, melynek kifejezésre juttatása az úrnap körmenet. Ennek az ünnepnek a története a 13. századra nyúlik vissza, amikor az albigen és valdi mozgalmak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Oltáriszentségben. Erre született meg az egyházi válasz az úrnap körmenet elrendelésével.

Ma a hit, az egyház, a papság válságáról beszélnek itt a nyugati világban, persze elsősorban a médiában, amely progresszív mozgalmak hiperszónikus szellemi rakétája, és amelyeket részben látható (egyetemi értelmiség, progresszív szellemi műhelyek), részben kevésbé vagy egyáltalán nem látható erők motiválnak. (Keresztény konzervatív szellemi műhelyek a legfőbb okot már

feltárták: a jelenség oka a kulturális marxizmus.)

Az a kísérlet viszont, hogy a hívők fogatkozását a szekularizált világ elvárásaihoz való igazodással – amit fejlődésnek aposztrofálnak, és Németországban látjuk zászlóvivőit – fordítsák meg, rossz, mert nemhogy eredménytelen, hanem kifejezetten romboló is.

Ez nem jelenti azonban azt, hogy a hit tartalmának megfogalmazásai – a dogmákat is beleértve – nem fejlődnek, de a fejlődés ebben az esetben kifejezetten az elmélyülést, és nem a világi trendekhez való igazodást jelenti. Mi az oka annak, hogy a fejlődés lehetséges és szükséges? Pünkösöd, a Szentlélek maga.

Szent Pál megfogalmazása szerint: ha Krisztus nem támadt fel, akkor a mi hitünknek semmi értelme sincs. Ha erre nem vezethető vissza a hit tartalmának egy megállapítása, akkor az „ganéj”- mondta volt Luther Márton a feltámadt testre vonatkozó egyik kijelentéssel kapcsolatban (kicsit erős szóhasználat). A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

Shall Tamás:

Úrnapja

*Tizenkét kosár megmaradt,
az idők végéig elég,
hála a bőkezűségnek,
Ki elhatározta már rég.*

*Szeretetből történt mindez,
hogy a halál el ne érjen,
Jézus az Úr, jól tart minket
áldott mennyei kenyerén.*

*Benne Önmagát rejti el,
Orvosság a halál ellen,
rendszeresen kell bevenni,
élni a nagy kegyelemmel.*

*Ebből nő ki az imádás,
Üdvözlégy, Oltáriszentség,
kiárad a Szent Jelenlét,
ajándékozva békéjét.*

*Ma mi is itt imádjuk Őt,
az Úrnapját ünnepelve,
hálát adva leborulunk,
és kérjük Őt esdekelve:*

*Maradj velünk templomunkban,
kísérj el otthonainkba,
Égi Kenyér, hittel áldunk,
Te vagy lelki táplálékunk!*

Az erről való gondolkodás során tárul fel az a belátás – nevezhetjük a Szentlélek Istennel való együttműködésnek, – hogy a vegytiszta „biblicizmus”, (vagyis hogy a Szentírást nem kell értelmezni), nem visz előbbre a kinyilatkoztatás egyre jobban kibontakoztatható titkainak feltárlásában. A bibliai alapokon történő értelmes gondolkodás (ezt hívjuk hermeneutikának) kibontja a sugalmazott szövegeket, és egyben túlvezet azokon, feltárva a bennük rejlő, de korábban még fel nem tárt tartalmakat – mondja Benedek pápa. Ez a fejlődés lehetősége, lényege és útja, maga a Szentlélek, aki úgy segít, sugalmaz, hogy közben az emberi gondolkodást, kreativitást szabadon hagyja működni.

Amikor a bibliai alapokkal való értelmes együttgondolkodás olyan fogalmakhoz vezet, amelyek révén a misztérium egyre világosabban tárul fel (ha nem is teljesen „megérthető, de „érthető” módon, ugyanis – ahogy Benedek pápa mondta – a hit nem helyettesíti a racionalitást, hanem kihívás elé állítja), akkor biztosak lehetünk a Szentlélek működésében. A pünkösdi, persze, Jézus Krisztushoz kötött, abban az értelemben, hogy a kinyilatkoztatás benne elérkezett teljességének kibontakozására vezet („és ott fű, ahol akar”), de már a „kezdetben” is volt, és mindig van. Működésének eredménye, hogy megfogalmazható: az ószövetségi hit, a halál tényével küszködve (ahogy ezt az egész vallástörténet teszi) a feltámadás gondolatához vezet, annak ellenére, hogy az csak részleges elismerést nyer el benne (ld. pl. farizeusok kontra szadduceusok).

Valójában azonban, miután Jahve, az egyetlen és teremtető Isten képe Izraelben letisztult, egyszerűen nem lehetett kitérni előle, hiszen Ő a zsidók számára vitathatatlan és mértékadó Tóra szerint nem a halottak, hanem az élők Istene, tehát a már meghalt Ábrahám, Izsák, Jákob, Mózes, és a többi próféta Istene is, vagyis a Törvény szerint ők nem hullhattak a semmibe.

Az, hogy a feltámadáshit a keresztények alaphitvallásává vált, annak oka a tanúk által

*Ne szóljon hozzám Mózes
vagy egy a próféták közül,
hanem inkább te szólj, Uram, Isten
próféták sugalmazója, és
megvilágosítója,
hiszen te egymagad, önmagad is
tökéletesen kiművelhetsz engem,
ők pedig – nélküled – semmi hasznomra
nem lehetnek.*

*Szavakat hangoztathatnak,
de lelket nem adnak.
Lehet, hogy szépen beszélnek,
de ha te hallgatsz, szívemet fel nem
gyűjtják.*

*Betűket adnak tovább,
s azok jelentését te nyitod meg.*

*Titkokat közölnek,
de azok pecsétjét te töröd le,
hogy meg is értsük őket.*

*Parancsokat hirdetnek,
de teljesítésükre te segítesz.*

*Utat mutatnak,
de a járáshoz te adsz erőt.
Ők csak szóval kívül munkálkodnak,
de te a szívek tanítója és
megvilágosítója vagy.*

*Ők kívülről öntöznék,
termékenységet te adsz.*

*Ők szóval kiáltanak,
a meghallgatásra értelmet tőled
kapunk.*

*Ne Mózes szóljon hát hozzám, hanem te,
Uram, Istenem, örök igazság:
hogy meg ne haljak és gyümölcstelen ne
maradjak,*

*ha csak kívülről intenek, de belül nem
gyűjtanak föl,*

*ne legyen ítéletemre a meghallott,
de tettekre nem váltott ige,
amelyet megismertem, de meg nem
szerettem,*

hittem, de szívembe nem írtam.

*Szólj hát Uram, mert hallja a te
szolgád,*

hiszen örök életet adó igéd vannak.

Kempis Tamás:

Krisztus követése III. könyv 2.

megtapasztalt és továbbadott tény, Jézus maga. Az egész Szentírás és a hagyomány egységben való olvasása esetén azonban a feltámadásban megtörtént kinyilatkoztatás szinte „megismétlődik” számunkra egyesével, akik nem voltunk részesei Jézus jelenéseinek. Úgyszólván tanúi lehetünk annak, amennyiben a feltámadt Jézus a mércénk, „a kánon kánonja” az egész Szentírás és hagyomány olvasásánál. Ekkor egyértelműen egyetlen úttá áll össze az Ószövetség viaskodása a halállal és a feltámadással, és feltárul Jézusnak mint megtestesültnek, szenvedőnek, megfeszítettnek és feltámadottnak a titka (megértése!) örök Pünkösdi, és ez a megértés maga a feltámadás tanúságává lesz számunkra! Hasonlóan ahhoz, ahogy saját magunkat, ember- és személy-voltunkat csakis magának Krisztusnak a személyéből, istenembersége oldaláról tudjuk értelmezni, így saját magunk, emberségünkkel, sőt, testünkkel is az Ő tanúi vagyunk. Ez örök Pünkösdi!

Úrnapja, az Eucharisztia titkának mint a feltámadt Krisztus köztünk lévő, anyaghoz kötött valóságos jelenlétének ünneplése (az ún. eucharisztikus realizmus) elválaszthatatlan összefüggésben van a feltámadás valóságával. Ha nincs feltámadás, akkor nincs valóságos jelenlét sem az Oltáriszentségben, és fordítva. A döntő lépést ennek – persze korlátozott – felfoghatósága felé Aquinói Szent Tamás tette meg a lélekfogalom általa történt sajátos meghatározásával. Mivel ehhez az arisztotelészi filozófiai

fogalmi eszköztárat használta – illetékes egyházi álláspont szerint – , korunk embere számára az ő igazolása már nem érthető, ez azonban nem azt jelenti, hogy nem zseniális értelmi – pünkösdi – megragadása annak, amihez az Egyház mindig is ragaszkodott, hiszen maga Jézus mondta: „Ez az én testem”.

BL

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00
	18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00 és 22.00 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis (szeptember-május)
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
	18.00	Bibliakör
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	18.00	Szent József Férfikör (havi utolsó péntek)
Gyóntatás		Egyeztetés szerint
Vasárnap		10 órás szentmise alatt
Más napokon		megbeszélés szerint
Lelki beszélgetés		Egyeztetés szerint bitter.belvarosiplebania@gmail.com 30 591 2601

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
X. évf. 56. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Schall Tamás
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IX. évf. 56. szám

2023. május-június

Tartalom

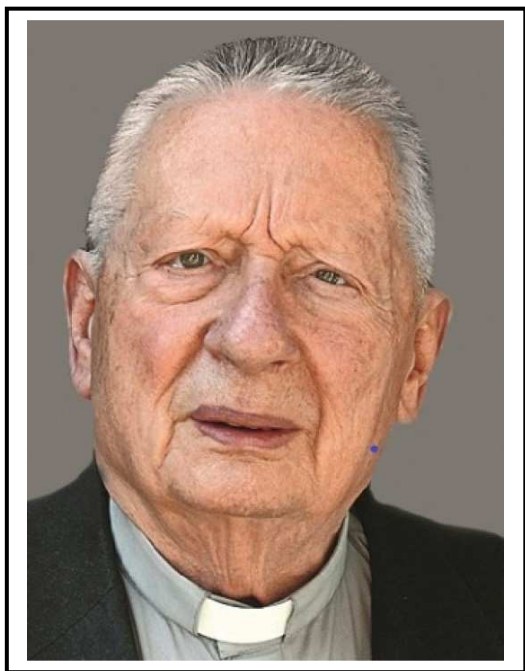
- Búcsú Herpy György atyától
- Az egység
- A leghasznosabb időtöltés
- Személyes találkozás Krisztus helytartójával
- Eucharisztikus lelkület
- Isten szerető ölelésére vágyunk
- Lelki találkozás a Szentatyával
- Évfordulós zárandoklat
- Csíksomlyón jártunk
- Nyári zenei események
- Örök Pünkösöd

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Búcsú Herpy György atyától

Valódi papi lelkület jellemezte György atya egész személyiségét, olyan valaki volt, aki azonos önmagával. A jó Isten nagy ajándéka számomra, személy szerint is, hogy közel negyedszázadon át ismertük egymást, tizenhét évig pedig munkatársak voltunk a lelkipásztori szolgálatban, a Belvárosi Főplébánián.

Szerető és szeretnivaló egyénisége mindenki számára hiteles és vonzó volt. Úgy emlékezünk rá, mint aki mindenki felé érdeklődő, elfogadó és nyitott volt, ezért kereste a beszélgetés lehetőségét azokkal, akikkel csak találkozott. Mély papi lelkisége, mely sugárzott belőle, mindenkit gazdagított. A Cusillo Mozgalom, a házashétvégés közösségek, a plébánia csoportjai mind lelkiatyjukként tisztelték és fordultak hozzá bizalommal. Különösen hálásak vagyunk a 975 éves egyházközségünk Senior Csoportjának létrehozásáért és gondozásáért. Nagy empátiájának és rendkívüli műveltségének lehetünk sokan tanúi, látva, hogyan készült az egyes alkalmakra.

Különös tiszteletet váltott ki belőlem a bölcsessége, amely példa is számomra. A csúcson hozott meghatározó döntést. Templomot épített, plébániát alapított Vizafogón. Miután elérte a 70. életévét, lemondott a plébánia vezetéséről, nem ragaszkodva a „pozícióhoz”. Ám megtalálva a közeget, ahol kibontakoztathatta további élete papi

szolgálatát, kiválasztotta Plébániánkat. Ez annál is inkább kézenfekvő volt, mert a Belvárosban nőtt föl és káplánként is dolgozott itt. Öreg korára képes volt még egyszer váltani, alázattal, szeretettől indítatva otthonba vonult.

Természetesen – mint minden szeretett személy távozása – ő is űrt hagyott maga után. Jézus a Főpapa, lelkünk Pásztora fogadja be őt örök hajlékába. Adja meg neki az ujjongó dicsőítés lehetőségét, mely oltárszolgálatában itt is örömmel töltötte el őt!

Dr. Osztie Zoltán
plébános

Az egység

Jézus főpapi imájában imádkozott övéi egységéért. Amennyiben az egyház a Szentháromság egy Isten leképezése a teremtett világban, úgy az egység annak lényegi vonásai közé tartozik. A keresztény közösség önértelmezése ezt ki is fejezi a hitvallásban: „Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.” Kérdés azonban, mi ennek az egységnek a garanciája, miben áll, hogyan valósul meg ez az egység. Tapasztalatunk ugyanis sokszor fájdalmasan mást mutat. Az emberi tényező miatt a gyengeségek, széthúzások, ellentmondások és a sokféle elgondolás mégiscsak szétszaggatja, megsebzí Jézus titokzatos testét, az egyházat. Ez, az annyira vágyott egység mégis létezik más síkon, valóságosan.

Legfőbb biztosítéka az Atyától, Jézus által küldött Szentlélek, aki a szeretet köteléke. Ő az Atya és a Fiú tökéletes egységének a kapcsa is. Amikor Jézus övéi egységéért imádkozott, akkor a Szentlelket kérte az Atyától mindazok számára, akik hisznek majd benne. A megvalósulást illetően két életmegnyilvánulásban látjuk, tapasztaljuk valóságosnak a Szentlélek garantálta egységet.

Az egyik a hitben való összetartozás: „Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.” (Jn 6, 69)

Ez a hit a tanítványok közösségének az alapja, melyre az egyház egysége épül, belépés a Jézus Krisztussal való közösségbe, s általa az Atyával való közösségbe. Erről szól Jézus ugyancsak a főpapi imájában: „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3)

Ez átvezet minket az egység másik forrásához, melynek lényege a küldetés struktúrája. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (Jn 20,21) Akik hisznek Jézusban, követik őt, s akikért Jézus föláldozta önmagát, azok tovább folytatják azt a küldetést, amely Jézusé az Atyától. A küldöttek tanúk, akik nem magukat hirdetik, hanem amit hallottak. Amint Jézus az Atyáról tesz tanúságot, úgy kell a tanítványoknak is a Mester tanúivá lenniük. A küldetés továbbadása szentség (az egyházi rend szentsége), mely a maga folytonosságában szavatolja az evangélium hiteles jelenlétét a történelem folyamán minden nemzedék üdvéért („apostoli folytonosság”). Ehhez még két, másik mozzanat is hozzátartozik: a Szentírás és a hitszabály (Hiszekegy). A Szentírás értelmezésének kulcsa ugyanis éppen a belőle származó hitszabály.

Az egyház a Szentírásból vette és sűrítette hitvallási formává a Jézustól kapott üzenetet, amivel a keresztségre készülőknek átadja a hittartalmat, és amit a liturgiában szüntelenül fölidéz. Az egység biztosítóka tehát isteni eredetű és valós: mindenekelőtt személyes, a Szentlélek maga. S hogy az egység minden kétséget kizárólag időtálló legyen emberi oldalról is – hiszen a közös műhöz minden félnek hozzá kell járulnia – ezért kapjuk meg a hit ajándékát és a folytonosságban megvalósuló küldetést. Tartalmát és szabályát az az egyház őrzi, amely ezekből táplálkozva tartja fenn egységét.

Ezzel kapcsolatban az életünk még egy területéről kell szót ejtenünk: a család egységéről. Meg kell szívlelnünk, amit róla Ferenc pápánk a magyar állásponttal tökéletes összhangban tanít: a család nem akadály vagy nehézség, hanem a megoldás. A szeretet iskolája, a személyes (emberi) élet bölcsője, lehetőségi föltétele. A teológia a „kis egyházként” is emlegeti. Ahogy – elmélkedésünk elején állítottuk – az egyház a Szentháromság mása a látható világban, ugyanez igaz a családra is. A szeretet Szentlelke tartja össze, Isten, az Atya terve szerint való és középpontjában Jézus áll. Ahol a szeretet megfogható, ott az élet forrásai elapadnak. Ahol Isten terve szerint a férfi és a nő „ketten hármában” (Jézus jelenlétében) él, ott szeretetegységük termékeny.

Zoltán atya

A leghasznosabb időtöltés

Úrnapján – imádó lélekkel – az Oltáriszentséget ünnepeljük. A zsoltározó szavait vesszük kölcsön, hogy kifejezhessük odaadásunkat az ünnep kapcsán: „*Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után*”. És a Szentháromság közössége megnyílik felénk: az Atya az Ő egyszülött Fia, a megtestesült Ige, a mi Urunk, Jézus Krisztus által a Szentlélek erejében jön felénk, mindnyájunkhoz. Ez a közeledés a csodálatos Oltáriszentségben éri el célját: abban a szentségben, ami lehetővé teszi jelenlétét közöttünk, velünk maradását.

Dienes Valéria írja: Így aztán semmi nincsen a földön, ami a lélekhez annyira közel állna, ami annyira lélekszerű volna, s a lelket annyira magáéhoz ölelné – és ezzel az öleléssel-, egész mivoltával átjárná, semmi más –, mint az Eucharisztia. Ezek a parányi Szentostyák, széjjelszórva a föld felületén, a burkolatuk gyanánt szolgáló templomokban, tabernákulumokban, ez a Test, amely ízekre szedte magát, hogy minél több helyen lehessen és emberkezekben széjjelszórassék a földön, ezek az aranyozott kelyhekben váró áldásforrások azért vannak itt, hogy megéreztesék velünk a folytonosan hívogató Istent.

Az Eucharisztia minden templomban egy kiáltás, mely nem szűnik. Kiáltás, melyből egyetlen hangremekmű támad: emberneveket kiáltanak. A mi nevünk is köztük van. És ha van fülünk a hallásra, belehangzik szívünkbe ez a szó. Mert a Tabernákulumból nevünkön szólít az Isten. Nevünkön szólít, és napról napra tanít bennünket, hogy Őáltala, Ővele, és Őbenne, ebből a világból, az ő lendületével haladjunk az Atya felé. Ez a lendület nem más, mint a bennünk lakó Szentlélek, aki megadja nekünk, hogy az Atya felé fussunk, Jézussal.

Ünnepi örömmel imádjuk az Oltáriszentséget. Az imádás tehát nem más, mint nála lenni, teljesen az Ő arca felé fordulni, amely mély bensőségességet fejez ki. Imádni azt jelenti, megmaradni a szeretetben. Nem csupán Istenre irányulni, és arca felé fordulni, hanem egész egyszerűen megmaradni jelenlétében, szeretetében. S akkor Isten pillanatról-pillanatra mindinkább az Ő képére és hasonlatosságára formál minket.

Korunk nagy egyházatyája, XVI. Benedek pápa mondta, hogy Jézus azt a küldetést bízta ránk, hogy belépünk az ő idejébe, a legnagyobb szeretet idejébe. Az Eucharisztia minden egyes ünneplése során belépünk az Ő, számunkra jelenvalóvá váló Órájába. Az Eucharisztia ünneplése jelenvalóvá teszi számunkra az Ő szeretetének végtelenségét, ami az Ő Órájában tárult fel. „*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*.” A szentáldozás a „legnagyobb szeretettel” táplál minket.

A Szentségimádás segít, hogy továbbra is befogadjuk és szemléljük a kiszolgáltató Szeretetet, hogy minél tovább időzzünk Jézus Órájában elmerülve. Megmaradni az Ő Órájában, hogy így beléphessünk ebbe a szeretetdinamikába, ami arra készítette az Urat, hogy átadja magát értünk. Az Eucharishtiában imádvá az Urat, Ő maga tanít meg minket életünket adni testvéreinkért. Vagyis, tökéletesen szeretni. Vajon nem ez a legnagyobb csoda, a legtermékenyebb az Egyház és az egész világ számára?

„*Ezt cselekedjétek*”. Ez a jövő. Az *én emlékezetemre!* Ez a múlt. Az *Eucharisztia megjelenítése*: Ez a jelen. Szentmiseáldozatunk most és mindig egy öröklétséppet hullat a földre. Ettől van életünk, ami bőségben van. Ahogy ígérte, úgy adja azt Urunk. Áldott legyen a Legméltóságosabb Oltáriszentségben, most és mindörökké!

Tamás atya

Személyes találkozás Krisztus helytartójával

Római katolikusként a feleségemmel mindig is arról álmodoztunk, hogy személyesen találkozzunk egyházunk fejével, Krisztus helytartójával, itt a Földön. Első alkalmunk a pápával való közvetlen találkozásra 2000. tavaszán adódott, amikor II. János Pál pápa jubileumi szentmiséjén vehettünk részt Rómában, a Szent Péter téren. A Szent Péter-bazilika előtt felállított oltár mellett kaptunk helyet, és körülbelül száz méterre voltunk az oltártól, ahol a pápa bíborosokkal és papokkal együtt a szentmisét bemutatta. Az ezt követő alkalmak során sem kerültünk közelebb a pápához, annak ellenére, hogy a diplomaták és más méltóságok számára fenntartott kiváltságos, elkülönített szektorban ültünk. Természetesen nem leplezhettük csalódottságunkat, de megértettük a II. János Pál pápát övező nagyon szigorú biztonsági intézkedéseket is, különösen a merényletet követően, amely majdnem az életébe került.

A második szoros találkozás Krisztus helytartójával 2004. nyarán történt a franciaországi Lourdes-ban, amikor a már gyenge és beteg II. János Pál pápa utolsó látogatását tette a Szűz Mária kegyhelyen, ahol Szűzanyánk megjelent Souberous Bernadette-nek.

A pápai konvoj egy nagyon keskeny úton haladt a Barlanghoz, a Boldogságos Szűz Mária kegyhelyhez, és közvetlenül elhaladt a szálloda mellett, ahol megszálltunk. A tizenegy hónapos lányomat, Franciscát a magasban tartottam az út szélén, miközben a pápai mobil elhaladt mellettünk, és II. János Pál pápa megáldotta az embereket az út mentén.

Majdnem húsz év telt el, és még két pápa egymást követő szolgálata ért véget, mire ismét adódott alkalom számunkra a római katolikus pápával, ezúttal Őszentsége Ferenc pápával – vagy Francesco pápával, ahogyan sok katolikus hívő szeretettel nevezi szerte a világon – való találkozásra. Ferenc pápa 2021. szeptemberében rövid időre Magyarországra látogatott, hogy Budapesten, a Hősök terén celebrálja az 52. Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A diplomáciai testület többi tagjával és házastársainkkal együtt a téren a rögtönzött oltár előtt kaptunk helyet, de a Szentatyát csak messziről láthattuk.

Másfél évvel később, 2023. április 28-30-án Ferenc pápa állami látogatásra és apostoli útra tért vissza Magyarországra, hogy magas rangú kormányzati tisztviselőkkel, menekültekkel, akadémikusokkal, fiatalokkal, és – természetesen – a hívekkel találkozzon. Arra számítottam, hogy a korábbiakhoz hasonlóan, most is csak távolról láthatjuk majd a Szentatyát. Megkaptuk a meghívót a Kossuth Lajos téren megrendezésre kerülő szentmisére, illetve az érkezés utáni hivatalos köszöntő ünnepségre a Sándor-palota elé. A Szentatyát ismét csak távolról láthatjuk majd, mindkét alkalommal – gondoltuk.

Egy nappal a pápa látogatása előtt váratlanul felhívott a pápai nuncius, hogy feleségemmel meghívtak minket a nunciatúrára, a Szentatya magánaudienciájára, 30-án 15.00 órára. Ez nemcsak kellemes meglepetés volt, hanem sokéves reménység és imádság betetőzése, hogy személyesen is találkozhatunk Krisztus helytartójával, a Római Katolikus Egyház fejével, az Egyház egységének élő kifejezőjével, amely Egyházhoz boldogan tartozunk.

A Ferenc pápával való találkozásunk során én a barong tagalogot – a fülöp-szigeteki nemzeti férfiruhát – viseltem, ahogy általában szoktam hivatalos és ünnepélyes alkalmakkor, a feleségem pedig egy fekete ruhát, amelyet ilyen eseményre előír a protokoll. Megköszöntük Francesco papának azt a csodálatos lehetőséget és kiváltságot, hogy személyesen találkozhattunk vele, és elmondtuk neki, hogy a filippínók nagyon szeretik, és ragaszkodnak a Szentatyához. A feleségem, Lu, megmutatta neki az általa viselt nyaklánc medálját, amely az Oltáriszentség apró mása volt, megemlítve, hogy ez egy drága és emlékeztető ajándék a néhai nagymamától. Ferenc pápa megáldotta a medált, és szeretettel emlékezett vissza legutóbbi, 2017-es Fülöp-szigeteki látogatására, ahol több millió filippínó hívő köszöntötte. Ezután a Szentatya megkért, hogy imádkozzunk érte.

Nagyon-nagyon megérintett minket az alázatosságnak ez a gesztusa, és azt válaszoltuk, hogy

mindig imádkozni fogunk érte és az egyház szolgálatáért. Mi is kértük, hogy imádkozzon hazánkért és a világ békéjéért.

Rövid találkozásunk végén feleségem megkérdezte a Szentatyát, hogy készíthetnénk-e vele „szelfit”, amihez készségesen hozzájárult.

Ferenc pápa alázatával, melegségével és üdvözlő gesztusával megmutatta nekünk, hogy ő a „nép pápája”, nagyszerű pásztor és az Egyház alázatos szolgája. Valóban áldottak voltunk, hogy szorosan találkozhattunk Őszentsége Ferenc pápával, Róma püspökével, a Római Katolikus Egyház fejével, Szent Péter utódjával és Krisztus helytartójával, itt a Földön. (ford. BL)

Frank R. Cimafranca

a Fülöp-szigetek magyarországi nagykövete,
és felesége,

Lucila C. Cimafranca

asszony

A Magyarországon élő, ill. hazánkban tartósan munkavállaló filippínók évek óta plébániánk egyik közössége, akik vasárnapról-vasárnapra az angol nyelvű szentmiséink látogatói, és Lucila C. Cimafranca asszony tevékeny közreműködésével rendszeresen hitéleti programokon vesznek részt templomunkban. (A szerk.)

Eucharisztikus lelkület

Alberto Marvelli és az Oltáriszentség kapcsolata

Alberto Marvelli 1918-ban született, Ferrara városában, és 1946-ban halt meg Riminiben. Már fiatalon részt vett a katolikus mozgalomban, zarándoklatokban. A Szent Vince Társulat tagjaként a szegények megsegítésében tevékenykedett. Egyetemi évei alatt mindennap otthonából, Riminiből Bolognába utazott. Napi munkája közben, délben mindig időt szakított szentségimádásra, a szent Bertalan templomban. „Egyszer valaki megkérdezte tőle, hogyan tudja ezt a terhelést elviselni. A válasz egyszerűen egy mosoly volt, olyan mosoly, mint a gyermekek ártatlan mosolya.

A naplójában 1937. nyarán a következő bejegyzés szerepel: „elkezdődik egy másik élet, egy igazi élet, és azt kívánom mindenáron elérni, beteljesíteni.” Ez a tisztaságra törekvést, apostolkodást, a lelki életet, a szent és nemes szándékokat, a gyakori szentáldozást jelentette. Az Eucharisztiaiban megtapasztalta Isten valóságos jelenlétét, mely forrás volt számára s melyből erőt

lehetett meríteni a kötelesség teljesítéséhez. Idézzünk újra naplójából: „a szentáldozásban hozzám jön Jézus testével, lelkével, és erősíti testemet, gondolataimat, cselekedeteimet, szavaimat.” Már 15 éves korában, minden szombaton szentáldozáshoz járult, miután elvégezte szentgyónását. Tisztában volt az Oltáriszentség méltóságával: áldozás után sokáig térdelve

imádkozott a templomban. Így ír erről naplójában. „Mit jelent a világ szórakozása ahhoz az örömhöz képest, amit a szentáldozás jelent számomra”. Az Oltáriszentséghez való bensőséges viszony nem jelentett számára magába fordulást, a felelősségtől való menekülést. Az Oltáriszentség erőt adott számára, hogy emberibbé tegye a föld színét.

Az Eucharisztia akkor tesz tanúságot erről az életünkben, amikor szolgálatunkkal felebarátaink életét segítjük, gazdagítjuk. Alberto Marvelli számára e kettőt nem lehetett szétválasztani. Az Oltáriszentség szeretete nem választható szét a felebarát szeretetétől.

Alberto Marvelli fiatalon, balesetben, életszentség hírében halt meg. A róla való tanúságtételek vezettek boldoggá avatásához, 2004-ben.

Dr. Breznay István

plébános

Senior közösségiünket Kacs Kovics Fruzsina halála rázta meg áprilisban. Méltósággal viselt súlyos betegsége következtében rövid idő alatt veszítettük el Fruzsínát.

Színes, rendkívüli egyénisége felpozícionálta összejöveteleinket. Ugyanúgy tudott magából megosztani, mint másokra figyelni. A lelki napon különösen nagy odaadással volt jelen. Az Eucharisztikus Kongresszusra való készülétből is kivette részét, sokszor a kora hajnali órai szentségimádást is vállalva.

Odaadó, kreatív feleség, családjában, nagymama volt, aki a tágabb rokonságát is összetartotta. Építész-mérnöki, műemléki szakemberi, és gazdasági vezetői munkája mellett több közösség alapítója és vezetője volt, köztük a Kincses Belváros Egyesületé. Tehetségét, szorgalmát, kitartását, ugyanakkor könnyedségét sokan csodáltuk.

Idegenvezetőként páratlan élményt nyújtott mindazoknak, akik vezetésein részt vettek. Született belvárosiként, tanult építész-ként, megbecsült műemlékvédőként az átlagosnál messze gazdagabb ismereteket adott át az érdeklődőknek.

Sok díjjal tüntették ki, de azokat elhomályosította személyes jelenléte melegségével, baráti szívéllyeliségével összejöveteleinken. Köszönet és hála érte és mindezt!

Zöldyné Szita Erzsébet

Isten szerető ölelésére vágyunk

Olaszországban járva mély megrendüléssel szemléltem az egyik ősi etruszk temetőt, nekropoliszt, melyet Rómától mintegy hatvan kilométernyire tártak fel a régészek. Szegények és gazdagok alusszák egymás mellett örök álmukat. Szinte megszámlálhatatlanul sok síremlék található ott, de egy sincs közülük, amelyben ne lenne áldozati edény. Ez – hitük szerint – azt jelezte, hogy a hozzátartozók áldozatot mutattak be az elhunytakért, kérve, hogy az „Istenség szerető ölelésében részesüljenek”. A tehetősebbek pedig fekvő szobor alakjában jelenítették meg halálba szenderedett hozzátartozójukat.

Az idegenvezető felhívta rá a figyelmünket, hogy a fekvő alakok mutatoujja egy kör közepe felé mutat. A régészek úgy magyarázzák ezt a mozdulatot, hogy a megholt mély és csodálatos harmóniába került, „odaát”, mérhetetlen szeretet veszi körül, s a világ teremtő Istene átöleli őt.

Tudjuk, hogy minden népnek s minden embernek mélységes vágya (volt), hogy egyesüljön, találkozzon Istennel. A többistenhívő vallások hívei is

mindig kiválasztottak maguknak egy főistent, akinek hódoltak, akinek áldozatokat mutattak be, akinek az oltalmára vágytak. Ezt az egyesülést az áldozat bemutatásával kívánták elérni. Étel-italáldozatot ajánlottak fel, de mindig megtartottak maguknak egy kicsinyke részt, amit ők fogyasztottak el, abban a hiszemben, hogy ily módon részesülnek az istenségben. Szívükbe költözött az istenség, és segíti, óvja őket. Persze ez így nem igaz, de kifejezi az egyesülés iránti mélységes vágyat.

Érdemes arra gondolni, hogy a reinkarnációban hívó vallások, főleg a buddhizmus számára a végső cél beleolvadni a Nirvánába, egyesülni a végtelennel.

Az egyesülés vágya nemcsak a régmúltban élt. Gyönyörű középkori versek szólnak a keresztény ember Krisztussal való találkozásáról. A középkor kereszténye – jogosan és okosan – azt vallotta, hogy az Oltáriszentségben mindenki találkozhat és egyesülhet Krisztussal. Tanú erre Aquinói Szent Tamás több himnusza, például a számomra nagyon kedves Adoro te devote utolsó szakasza:

Jézus, most csak arcod leplét láthatom,
Add meg, Uram, amit úgy szomjúhozom,
Boldogan, lepletlen lássam színedet.
És dicsőségben dicsérhesselek.

Dr. Kerényi Lajos SchP

Jubileumi születésnap

Állandó diakónusunk, Csorba Gábor 60. születésnapját ünnepeltük április 23-án. Ebből az alkalomból a szentmisét követően köszöntések, méltatások hangzottak el, majd az altemplomban a Szent Erzsébet Karitászi Központ népes csoportjával közösen köszöntöttük Gábort. Természetesen nem maradt el a koccintás sem, melyet beszélgetés követett.

Lelki találkozás a Szentatyával

A Rózsák terén a Szentatyá, Ferenc pápa szavai a karitás- és más katolikus segítségnyújtó szervezetek tagjaihoz nem csak a köszöntés-, buzdítás-, tanítás-, és iránymutatás szavai voltak, hanem a fizikai – szentől szembeni –, de még inkább ezen lelki találkozás mélységének kifejeződése. Evangéliumi élmény volt, az Úr legfőbb képviselője volt velünk, imádkozott, örült velünk az Úrban. Az Úrban levő öröm pedig a legnagyobb földi öröm. Megállt az idő, a Szentlélek járta át a templomot és a hívő lelkek templomát is.

Még a tv- és rádióközvetítést követőktől is kaptam ilyen jellegű visszajelzést. Hála ezért Istennek, a szentatyának, püspökeinknek, papjainknak, a szervezőknek, a karitás tagjainak, mindenkinek, akinek bármi része volt ebben a találkozásban és a pápalátogatás napjaiban! Tulajdonképpen ez is szent három nap volt (ha nem is liturgikus értelemben), megtapasztalhattuk Jézus szavait: „Isten országa köztetek van.” (Lk 17,21b).

Közös küldetésünk a szentatyával, hogy örömhírt vigyünk a szegényeknek, hogy velük- és együtt érezzünk, hogy egyek legyünk lélekben, hogy testvérként gondoljunk egymásra s hogy a szolidaritás legmagasabb fokára jussunk. A bizalom, ami kialakul segítők és segítették között a tevékeny szeretet során, hitet és reményt ad és növel minden résztvevőben. Amikor adunk, akkor kapunk is, amikor adunk, akkor a tárgyi, földi segítségen túl Isten országa épül a szívünkben. Annak is, aki kap, annak is, aki ad. Ez közös mű Istennel, Aki egymásra bízott minket, így gondoskodik rólunk, nagyrészt így valósul meg az Ő gondviselő műve.

Erre, a természetesre épülnek Isten csodái is, ami sokszor láthatóan nyilvánul meg, de még többször láthatatlanul. Isten országa épül szívünkben, a

megváltás műve folytatódik a szeretet győzelme felé, csendben, biztosan, ellenállhatatlanul. Omnia vincit amor, 'a szeretet mindent legyőz'. Isten terve biztosan megvalósul, a kérdés csak az, hogy mi ennek a tervnek a megvalósulását munkáljuk-e, vagy közömbösek vagyunk-e ezzel, vagy éppenséggel ellene dolgozunk.

A Szentatyá erről is beszélt: „Krisztus, aki meghallja a szegények kiáltását – „az elnyomottaknak igazságot szolgáltat, az éhezőknek kenyeret osztogat”, és „föllemeli a megaláztatottakat” (Zsolt 146,7–8) – aligha úgy érkezik, hogy a magasból megoldja a problémáinkat, hanem gyöngédségének ölelésével közeledik, együttérzést ébresztve a testvérekben, akik észreveszik a szükségét, és nem maradnak közömbösek.”

Aki követi Krisztust, számíthat arra, hogy az Úr kiegészíti azt, ami szükséges, még akkor is, ha ezt sokszor nem is tapasztaljuk meg. A mi karításmunkánk hatással van környezetünkre, a jó példák arra sarkallják a többi embert is, hogy érzékenyebbek legyenek mások bajainak felismerésére és aktivizálják a magukban rejlő talentumokat. Ezúton is nő a szeretet a világban.

Az Úr azt várja tőlünk, hogy legyünk érzékenyek mások nehézségei iránt és válaszoljunk rá a szeretet nyelvén. Ez a nyelv a tevékeny szeretet nyelve, ami a tettekben, az imában, az ölelésben, a mosolyban nyilvánul meg. Ehhez bátorság kell, amit a Szentlélektől nyerünk. Hagyatkozzunk mindig az Úrra, a lelkiismeretünkre és tegyük teljessé mindazt a jót, amit Isten Lelke elindított bennünk!

Csorba Gábor

állandó diakónus, karitászi igazgató

Évfordulós zárándoklat

Az idén 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-, és a Szent Rókus Plébánia közössége – Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István plébános atyák vezetésével – már tavaly októberben elhatározta, hogy méltó módon kíván megemlékezni Brenner János áldozópap boldoggá avatásának 5. évfordulójáról.

Öt éve egy autóbusszal utaztunk Szombathelyre az avatási ünnepségre, majd azt követően Rábakethelyre és Zsidára. Most, az évfordulón, 2023. május 1-jén, pedig két autóbusszal, összesen 98 fő kelt útra ismét Szombathelyre, hogy a Sarlós Boldogasszony Székesegyházban ünnepi szentmise keretében emlékezzünk meg Brenner Jánosról.

Közösségünk számára felemelő élmény volt, hogy a szentmise főcelebránsa Brenner

József atya boldog Brenner János testvére volt, illetve hogy csatlakozott hozzánk Császár István szombathelyi plébános atya is. Boldog Brenner János síremléke előtt vettünk részt a szentmisén, hallgattuk meg József atya tanúságtételét, majd helyezte el Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István atya a két közösség közös koszorúját.

A szentmisét követően Brenner János rövid életének és papi szolgálatának fontos színhelyére, Rábakethelyre utaztunk. Itt Bodorkós Imre szentgotthárdi plébános atya fogadott bennünket, és mesélt Brenner János életének utolsó óráiról, és vértanúságáról. A templomtól gyalogosan vonult át a majd' százfős tömeg a Jó Pásztor kápolnához, amelyet a gyilkosság feltételezett helyszínéhez közel építettek fel. Itt imaóra keretében emlékeztünk Brenner Jánosra. Ezt követően a csepeli Sekrestye Színpad tagjai egy rövid meglepetés-program keretében jeleneteket és dalokat adtak elő az „Át tudnám ölelni az egész világot” című színdarabból, amely a mártír pap életét dolgozza fel. Az amatőr társulat produkciója nagy tapsot, és lelkes biztatást kapott a lelkes közösségtől.

Aranyossy Mihály

975 éves plébániánk búcsúi ünneplésének programja 2023. augusztus 12-16.

Augusztus 12. (szombat): főpásztori ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

Augusztus 13. (vasárnap): ünnepi szentmise 10:00 órakor. *A betegek szentségének kiszolgáltatása.* A szentmisét bemutatja:

Dr. Rupert József SchP

Szentségimádás éjjel-nappal
Missziós kereszt érkezése
Kiállítás megnyitása a plébánia történetéről
Emléktábla avatása

Augusztus 14. (hétfő): ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Bíró László püspök

Szentségimádás éjjel-nappal
Szent Gellért séta
Liszt Ferenc hangverseny
Dátumok a plébánia életében – előadások Széchenyiről, Kossuthról, Szent Erzsébetről, stb.

Augusztus 15. (kedd): búcsúi szentmise 19:00 órakor, majd gyertyás/fáklyás körmenet. A szentmisét bemutatja:

Tempfli Imre atya

Szentségimádás éjjel-nappal
Mindszenty József bíboros 1948-as beszédének felolvasása a szószékről

Augusztus 16. (szerda):

Missziós kereszt búcsúztatása

Az idei esztendőben is megrendezzük 975 éves Plébániánk nagy, belvárosi Úrnapi körmenetét!

Öt templomunk papsága és a hívek közössége együtt ünnepel. Az eseményre 2023. június 11-én, 9.00 órától kerül sor. Útvonala: az Egyetemi templom mint kiinduló pont, majd a Ferences- és a Szent Anna templom érintésével a Váci utcán jutunk el a Belvárosi Főplébánia templomba. Itt közös szentmisével zárjuk ünneplésünket. Értelemszerűen a délelőtti szentmisék elmaradnak. Szeretettel várjuk főplébániánk minden hívét erre a demonstratív ünnepre, amikor a világ felé megvalljuk hitünket a feltámadt Krisztus Oltáriszentségben való valóságos jelenlétében!

Csíksomlyón jártunk

A 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia közössége részt vett a május 27-i csíksomlyói búcsú szentmiséjén.

22 fős csoportunk pénteken délután a Keleti pályaudvarról indult el a Corona Express nemzetközi gyorsvonat mögé csatolt különkocsival. Érdekes, ugyanakkor fizikailag kissé fárasztó élmény volt a hálókocsis utazás, a várakozás a határátkelőn, a hosszú utazással járó törődés.

A menetrendnek megfelelően, időben érkezünk meg szombaton reggel a csíkszeredai vasútállomásra. Már itt látszott, hogy az idei búcsúi eseményre nagyon sokan érkeztek az anyaországból! Szinte a vonatunkkal egyidőben érkezett egy különvonat, amely 'majd 900 főt hozott a Szűz Anyához. Az állomáson és környékén népviseletbe öltözött csíkszeredai asszonyok vártak bennünket, és kínáltak pogácsával és süteményekkel. Nagyon-nagyon finom volt...

A Kossuth utca érintésével az ún. Taps térre vonultunk, ahol Pápai Ferenc Magyar Örökség díjas idegenvezető mutatta be számunkra a teret, és a tér közepén a Márton Áron püspöknek emléket állító szobrot. Itt elhangzott az is, hogy a tér rendezésekor egy bank épületét eltolták. Ez az információ a Budapest-belvárosi hívek számára nem volt meglepő, hiszen a templomunk történetében is van egy ilyen legenda, amely szerint a templomot az Erzsébet-híd építése miatt eltolták. A szobornál aztán készítettünk egy fotót is a velünk együtt haladó kisvárdai zarándokokkal közösen.

Tovább haladva a csíksomlyói szentmise helyszíné felé, már a Szék utcára kanyarodva megdöbbenett mindenkit a hatalmas tömeg. Az imádkozva, énekelve haladó tömeg hosszú kilométereken át vonult előbb a kegytemplomig, majd egy jelentős emelkedő után Kis-Somlyó hegy és Nagy-Somlyó hegy közötti ún. Nyeregig.

A délidőben kezdődő szentmise főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek atya volt, a szentbeszédet pedig Urbán Erik atya, az Erdélyi Ferences Rendtartomány rendfőnöke tartotta.

A szentmisét követően megálltunk és fohászkodtunk a kegytemplomban álló 227 cm magas kegyszobor előtt, majd visszasétáltunk a belvárosba egy finom vacsorára. Vacsoránk elfogyasztása után kb. 10 perces sétával értük el a vasútállomást, ahol felszállva az expressz hálókocsijába elindultunk Budapest felé. Vasárnap délelőtt 10:00 órakor haza is értünk a pályaudvarra. Onnan közösen mentünk a Belvárosi Főplébánia-templomba, ahol Dr. Osztie Zoltán plébános atya hálaadó szentmisét mutatott be.

Aranyossy Mihály

Nyári zenei események

Telt házaz koncertekkel – Eugenio Maria Fagiani (I), Marek Stefański (PL) és Mészáros Zsolt Máté (HU) hangversenyével – indult az I. Budapesti Nemzetközi Orgonafesztivál templomunkban. Az eseménysorozat június 18-án, 19:30-kor Martin Kondziella (GER) a berlini Corpus Christi templom orgonistájának hangversenyével zárul. A belépés plébániánk alapításának 975. évfordulója alkalmából ingyenes.

Július 31-én, Liszt Ferenc halálának évfordulóján 7. állomásához érkezik Mészáros Zsolt Máté orgonaművész, Liszt-kutató kilenc koncertből álló hangversenysorozata, amelynek keretében a zeneszerző összes orgonaműve mellett valamennyi harmóniumra írott szóló- és kamaraműve is elhangzik. A július 31-i esemény egy Liszt-korabeli harmóniumokat bemutató kiállítással egybekötve valósul meg. Ezeken a romantikus hangszerkülönlegességeken szólal meg Liszt Ferenc összes harmóniumműve.

Augusztus 14-én, hétfőn 19:30-kor kerül sor a hangversenysorozat 8. eseményére, amely Liszt Ferenc és más szerzők (Arcadelt, J. S. Bach, Mozart, Nicolai, Verdi, Wagner) műveiből készült összes orgonaaíratat mutatja majd be.

Mészáros Zsolt Máté az estek házigazdjaként zenetörténeti ismertetőivel, a zeneszerző írásainak és leveleinek részleteivel segít megidézni az életszerető, világpolgár alakját és kalauzolja el a közönséget a szerteágazó életmű világában.

A hangversenyekre jegyek a Jegy.hu felületen és a Belvárosi Főplébánia-templom jegypénztárában kaphatók.

Örök Pünkösöd

Pünkösöd a húsvét beteljesedése, Jézus feltámadása utáni 50. nap, a Szentlélek eljövételének napja (ApCsel 2,1-13). Az Úr Jézus mennybemenetele előtt megismételte a Szentlélek eljövételére vonatkozó ígéretét: „megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt, egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

Úrnapja az Eucharisztia ünnepe, abban Krisztus reális jelenlétének nyilvános megvallása a világ felé, melynek kifejezésre juttatása az úrnap körmenet. Ennek az ünnepnek a története a 13. századra nyúlik vissza, amikor az albigen és valdi mozgalmak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Oltáriszentségben. Erre született meg az egyházi válasz az úrnap körmenet elrendelésével.

Ma a hit, az egyház, a papság válságáról beszélnek itt a nyugati világban, persze elsősorban a médiában, amely progresszív mozgalmak hiperszónikus szellemi rakétája, és amelyeket részben látható (egyetemi értelmiség, progresszív szellemi műhelyek), részben kevésbé vagy egyáltalán nem látható erők motiválnak. (Keresztény konzervatív szellemi műhelyek a legfőbb okot már

feltárták: a jelenség oka a kulturális marxizmus.)

Az a kísérlet viszont, hogy a hívők fogatkozását a szekularizált világ elvárásaihoz való igazodással – amit fejlődésnek aposztrofálnak, és Németországban látjuk zászlóvivőit – fordítsák meg, rossz, mert nemhogy eredménytelen, hanem kifejezetten romboló is.

Ez nem jelenti azonban azt, hogy a hit tartalmának megfogalmazásai – a dogmákat is beleértve – nem fejlődnek, de a fejlődés ebben az esetben kifejezetten az elmélyülést, és nem a világi trendekhez való igazodást jelenti. Mi az oka annak, hogy a fejlődés lehetséges és szükséges? Pünkösöd, a Szentlélek maga.

Szent Pál megfogalmazása szerint: ha Krisztus nem támadt fel, akkor a mi hitünknek semmi értelme sincs. Ha erre nem vezethető vissza a hit tartalmának egy megállapítása, akkor az „ganéj”- mondta volt Luther Márton a feltámadt testre vonatkozó egyik kijelentéssel kapcsolatban (kicsit erős szóhasználat). A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

Shall Tamás:

Úrnapja

*Tizenkét kosár megmaradt,
az idők végéig elég,
hála a bőkezűségnek,
Ki elhatározta már rég.*

*Szeretetből történt mindez,
hogy a halál el ne érjen,
Jézus az Úr, jól tart minket
áldott mennyei kenyerén.*

*Benne Önmagát rejti el,
Orvosság a halál ellen,
rendszeresen kell bevenni,
élni a nagy kegyelemmel.*

*Ebből nő ki az imádás,
Üdvözlég, Oltáriszentség,
kiárad a Szent Jelenlét,
ajándékozva békéjét.*

*Ma mi is itt imádjuk Őt,
az Úrnapját ünnepelve,
hálát adva leborulunk,
és kérjük Őt esdekelve:*

*Maradj velünk templomunkban,
kísérj el otthonainkba,
Égi Kenyér, hittel áldunk,
Te vagy lelki táplálékunk!*

Az erről való gondolkodás során tárul fel az a belátás – nevezhetjük a Szentlélek Istennel való együttműködésnek, – hogy a vegytiszta „biblicizmus”, (vagyis hogy a Szentírást nem kell értelmezni), nem visz előbbre a kinyilatkoztatás egyre jobban kibontakoztatható titkainak feltárásában. A bibliai alapokon történő értelmes gondolkodás (ezt hívjuk hermeneutikának) kibontja a sugalmazott szövegeket, és egyben túlvezet azokon, feltárva a bennük rejlő, de korábban még fel nem tárt tartalmakat – mondja Benedek pápa. Ez a fejlődés lehetősége, lényege és útja, maga a Szentlélek, aki úgy segít, sugalmaz, hogy közben az emberi gondolkodást, kreativitást szabadon hagyja működni.

Amikor a bibliai alapokkal való értelmes együttgondolkodás olyan fogalmakhoz vezet, amelyek révén a misztérium egyre világosabban tárul fel (ha nem is teljesen „megérthető, de „érthető” módon, ugyanis – ahogy Benedek pápa mondta – a hit nem helyettesíti a racionalitást, hanem kihívás elé állítja), akkor biztosak lehetünk a Szentlélek működésében. A pünkösöd, persze, Jézus Krisztushoz kötött, abban az értelemben, hogy a kinyilatkoztatás benne elérkezett teljességének kibontakozására vezet („és ott fű, ahol akar”), de már a „kezdetben” is volt, és mindig van. Működésének eredménye, hogy megfogalmazható: az ószövetségi hit, a halál tényével küszködve (ahogy ezt az egész vallástörténet teszi) a feltámadás gondolatához vezet, annak ellenére, hogy az csak részleges elismerést nyer el benne (ld. pl. farizeusok kontra szadduceusok).

Valójában azonban, miután Jahve, az egyetlen és teremtető Isten képe Izraelben letisztult, egyszerűen nem lehetett kitérni előle, hiszen Ő a zsidók számára vitathatatlan és mértékadó Tóra szerint nem a halottak, hanem az élők Istene, tehát a már meghalt Ábrahám, Izsák, Jákob, Mózes, és a többi próféta Istene is, vagyis a Törvény szerint ők nem hullhattak a semmibe.

Az, hogy a feltámadáshit a keresztények alaphitvallásává vált, annak oka a tanúk által

*Ne szóljon hozzám Mózes
vagy egy a próféták közül,
hanem inkább te szólj, Uram, Isten
próféták sugalmazója, és
megvilágosítója,
hiszen te egymagad, önmagad is
tökéletesen kiművelhetsz engem,
ők pedig – nélküled – semmi hasznomra
nem lehetnek.*

*Szavakat hangoztathatnak,
de lelket nem adnak.
Lehet, hogy szépen beszélnek,
de ha te hallgatsz, szívemet fel nem
gyűjtják.*

*Betűket adnak tovább,
s azok jelentését te nyitod meg.*

*Titkokat közölnek,
de azok pecsétjét te töröd le,
hogy meg is értsük őket.*

*Parancsokat hirdetnek,
de teljesítésükre te segítesz.*

*Utat mutatnak,
de a járáshoz te adsz erőt.*

*Ők csak szóval kívül munkálkodnak,
de te a szívek tanítója és
megvilágosítója vagy.*

*Ők kívülről öntöznék,
termékenységet te adsz.*

*Ők szóval kiáltanak,
a meghallgatásra értelmet tőled
kapunk.*

*Ne Mózes szóljon hát hozzám, hanem te,
Uram, Istenem, örök igazság:
hogy meg ne haljak és gyümölcstelen ne
maradjak,*

*ha csak kívülről intenek, de belül nem
gyűjtanak föl,*

ne legyen ítéletemre a meghallott,

*de tettekre nem váltott ige,
amelyet megismertem, de meg nem*

szerettem,

hittem, de szívembe nem írtam.

*Szólj hát Uram, mert hallja a te
szolgád,*

hiszen örök életet adó igéid vannak.

Kempis Tamás:

Krisztus követése III. könyv 2.

megtapasztalt és továbbadott tény, Jézus maga. Az egész Szentírás és a hagyomány egységben való olvasása esetén azonban a feltámadásban megtörtént kinyilatkoztatás szinte „megismétlődik” számunkra egyesével, akik nem voltunk részesei Jézus jelenéseinek. Úgyszólván tanúi lehetünk annak, amennyiben a feltámadt Jézus a mércénk, „a kánon kánonja” az egész Szentírás és hagyomány olvasásánál. Ekkor egyértelműen egyetlen úttá áll össze az Ószövetség viaskodása a halállal és a feltámadással, és feltárul Jézusnak mint megtestesültnek, szenvedőnek, megfeszítettnek és feltámadottnak a titka (megértése!) örök Pünkösöd, és ez a megértés maga a feltámadás tanúságává lesz számunkra! Hasonlóan ahhoz, ahogy saját magunkat, ember- és személy-voltunkat csakis magának Krisztusnak a személyéből, istenembersége oldaláról tudjuk értelmezni, így saját magunk, emberségünkkel, sőt, testünkkel is az Ő tanúi vagyunk. Ez örök Pünkösöd!

Úrnapja, az Eucharisztia titkának mint a feltámadt Krisztus köztünk lévő, anyaghoz kötött valóságos jelenlétének ünneplése (az ún. eucharisztikus realizmus) elválaszthatatlan összefüggésben van a feltámadás valóságával. Ha nincs feltámadás, akkor nincs valóságos jelenlét sem az Oltáriszentségben, és fordítva. A döntő lépést ennek – persze korlátozott – felfoghatósága felé Aquinói Szent Tamás tette meg a lélekfogalom általa történt sajátos meghatározásával. Mivel ehhez az arisztotelészi filozófiai

fogalmi eszköztárat használta – illetékes egyházi álláspont szerint – , korunk embere számára az ő igazolása már nem érthető, ez azonban nem azt jelenti, hogy nem zseniális értelmi – pünkösdi – megragadása annak, amihez az Egyház mindig is ragaszkodott, hiszen maga Jézus mondta: „Ez az én testem”.

BL

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00 18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00 és 22.00 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis (szeptember-május)
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
	18.00	Bibliakör
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	18.00	Szent József Férfikör (havi utolsó péntek)
Gyóntatás		Egyeztetés szerint
Vasárnap		10 órai szentmise alatt
Más napokon		megbeszélés szerint
Lelki beszélgetés		Egyeztetés szerint bitter.belvarosiplebania@gmail.com 30 591 2601

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
X. évf. 56. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Schall Tamás
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga

PESTI FŐTEMLPOM

SPIRITUÁLIS KÖZÖSSÉGI LAP

IX. évf. 56. szám

2023. május-június

Tartalom

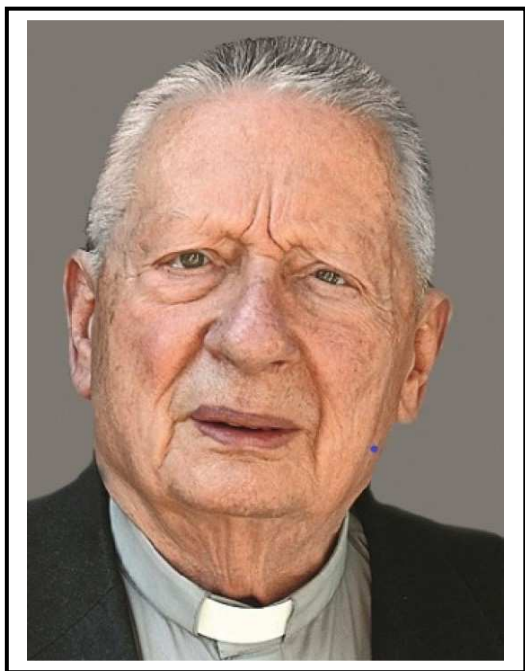
- Búcsú Herpy György atyától
- Az egység
- A leghasznosabb időtöltés
- Személyes találkozás Krisztus helytartójával
- Eucharisztikus lelkület
- Isten szerető ölelésére vágyunk
- Lelki találkozás a Szentatyával
- Évfordulós zárandoklat
- Csíksomlyón jártunk
- Nyári zenei események
- Örök Pünkösöd

BELVÁROSI NAGYBOLDOGASSZONY FŐPLÉBÁNIA

1056 Budapest, Március 15. tér 2. T: 318 3108 belvarosiplebania@gmail.com

Búcsú Herpy György atyától

Valódi papi lelkület jellemezte György atya egész személyiségét, olyan valaki volt, aki azonos önmagával. A jó Isten nagy ajándéka számomra, személy szerint is, hogy közel negyedszázadon át ismertük egymást, tizenhét évig pedig munkatársak voltunk a lelkipásztori szolgálatban, a Belvárosi Főplébánián.

Szerető és szeretnivaló egyénisége mindenki számára hiteles és vonzó volt. Úgy emlékezünk rá, mint aki mindenki felé érdeklődő, elfogadó és nyitott volt, ezért kereste a beszélgetés lehetőségét azokkal, akikkel csak találkozott. Mély papi lelkisége, mely sugárzott belőle, mindenkit gazdagított. A Cusillo Mozgalom, a házashétvégek közössége, a plébánia csoportjai mind lelkiatyjukként tisztelték és fordultak hozzá bizalommal. Különösen hálásak vagyunk a 975 éves egyházközségünk Senior Csoportjának létrehozásáért és gondozásáért. Nagy empátiájának és rendkívüli műveltségének lehetünk sokan tanúi, látva, hogyan készült az egyes alkalmakra.

Különös tiszteletet váltott ki belőlem a bölcsessége, amely példa is számomra. A csúcson hozott meghatározó döntést. Templomot épített, plébániát alapított Vizafogón. Miután elérte a 70. életévét, lemondott a plébánia vezetéséről, nem ragaszkodva a „pozícióhoz”. Ám megtalálva a közeget, ahol kibontakoztathatta további élete papi

szolgálatát, kiválasztotta Plébániánkat. Ez annál is inkább kézenfekvő volt, mert a Belvárosban nőtt föl és káplánként is dolgozott itt. Öreg korára képes volt még egyszer váltani, alázattal, szeretettől indítatva otthonba vonult.

Természetesen – mint minden szeretett személy távozása – ő is űrt hagyott maga után. Jézus a Főpapa, lelkünk Pásztora fogadja be őt örök hajlékába. Adja meg neki az ujjongó dicsőítés lehetőségét, mely oltárszolgálatában itt is örömmel töltötte el őt!

Dr. Osztie Zoltán
plébános

Az egység

Jézus főpapi imájában imádkozott övéi egységéért. Amennyiben az egyház a Szentháromság egy Isten leképezése a teremtett világban, úgy az egység annak lényegi vonásai közé tartozik. A keresztény közösség önértelmezése ezt ki is fejezi a hitvallásban: „Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.” Kérdés azonban, mi ennek az egységnek a garanciája, miben áll, hogyan valósul meg ez az egység. Tapasztalatunk ugyanis sokszor fájdalmasan mást mutat. Az emberi tényező miatt a gyengeségek, széthúzások, ellentmondások és a sokféle elgondolás mégiscsak szétszaggatja, megsebzí Jézus titokzatos testét, az egyházat. Ez, az annyira vágyott egység mégis létezik más síkon, valóságosan.

Legfőbb biztosítéka az Atyától, Jézus által küldött Szentlélek, aki a szeretet köteléke. Ő az Atya és a Fiú tökéletes egységének a kapcsa is. Amikor Jézus övéi egységéért imádkozott, akkor a Szentlelket kérte az Atyától mindazok számára, akik hisznek majd benne. A megvalósulást illetően két életmegnyilvánulásban látjuk, tapasztaljuk valóságosnak a Szentlélek garantálta egységet.

Az egyik a hitben való összetartozás: „Mi hittünk és tudjuk, hogy te vagy az Isten Szentje.” (Jn 6, 69)

Ez a hit a tanítványok közösségének az alapja, melyre az egyház egysége épül, belépés a Jézus Krisztussal való közösségbe, s általa az Atyával való közösségbe. Erről szól Jézus ugyancsak a főpapi imájában: „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, egyedül igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3)

Ez átvezet minket az egység másik forrásához, melynek lényege a küldetés struktúrája. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (Jn 20,21) Akik hisznek Jézusban, követik őt, s akikért Jézus föláldozta önmagát, azok tovább folytatják azt a küldetést, amely Jézusé az Atyától. A küldöttek tanúk, akik nem magukat hirdetik, hanem amit hallottak. Amint Jézus az Atyáról tesz tanúságot, úgy kell a tanítványoknak is a Mester tanúivá lenniük. A küldetés továbbadása szentség (az egyházi rend szentsége), mely a maga folytonosságában szavatolja az evangélium hiteles jelenlétét a történelem folyamán minden nemzedék üdvéért („apostoli folytonosság”). Ehhez még két, másik mozzanat is hozzátartozik: a Szentírás és a hitszabály (Hiszkegy). A Szentírás értelmezésének kulcsa ugyanis éppen a belőle származó hitszabály.

Az egyház a Szentírásból vette és sűrítette hitvallási formává a Jézustól kapott üzenetet, amivel a keresztségre készülőknek átadja a hittartalmat, és amit a liturgiában szüntelenül fölidéz. Az egység biztosítéka tehát isteni eredetű és valós: mindenekelőtt személyes, a Szentlélek maga. S hogy az egység minden kétséget kizárólag időtálló legyen emberi oldalról is – hiszen a közös műhöz minden félnek hozzá kell járulnia – ezért kapjuk meg a hit ajándékát és a folytonosságban megvalósuló küldetést. Tartalmát és szabályát az az egyház őrzi, amely ezekből táplálkozva tartja fenn egységét.

Ezzel kapcsolatban az életünk még egy területéről kell szót ejtenünk: a család egységéről. Meg kell szívlelnünk, amit róla Ferenc pápánk a magyar állásponttal tökéletes összhangban tanít: a család nem akadály vagy nehézség, hanem a megoldás. A szeretet iskolája, a személyes (emberi) élet bölcsője, lehetőségi föltétele. A teológia a „kis egyházként” is emlegeti. Ahogy – elmélkedésünk elején állítottuk – az egyház a Szentháromság mása a látható világban, ugyanez igaz a családra is. A szeretet Szentlelke tartja össze, Isten, az Atya terve szerint való és középpontjában Jézus áll. Ahol a szeretet megfogható, ott az élet forrásai elapadnak. Ahol Isten terve szerint a férfi és a nő „ketten hármában” (Jézus jelenlétében) él, ott szeretetegységük termékeny.

Zoltán atya

A leghasznosabb időtöltés

Úrnapján – imádó lélekkel – az Oltáriszentséget ünnepeljük. A zsoltározó szavait vesszük kölcsön, hogy kifejezhessük odaadásunkat az ünnep kapcsán: „*Lelkem vágyakozva eped az Úr udvaraiba; lelkem és testem sóvárog az élő Isten után*”. És a Szentháromság közössége megnyílik felénk: az Atya az Ő egyszülött Fia, a megtestesült Ige, a mi Urunk, Jézus Krisztus által a Szentlélek erejében jön felénk, mindnyájunkhoz. Ez a közeledés a csodálatos Oltáriszentségben éri el célját: abban a szentségben, ami lehetővé teszi jelenlétét közöttünk, velünk maradását.

Dienes Valéria írja: Így aztán semmi nincsen a földön, ami a lélekhez annyira közel állna, ami annyira lélekszerű volna, s a lelket annyira magáéhoz ölelné – és ezzel az öleléssel-, egész mivoltával átjárná, semmi más –, mint az Eucharisztia. Ezek a parányi Szentostyák, széjjelszórva a föld felületén, a burkolatuk gyanánt szolgáló templomokban, tabernákulumokban, ez a Test, amely ízekre szedte magát, hogy minél több helyen lehessen és emberkezekben széjjelszórassék a földön, ezek az aranyozott kelyhekben váró áldásforrások azért vannak itt, hogy megéreztessek velünk a folytonosan hívogató Istent.

Az Eucharisztia minden templomban egy kiáltás, mely nem szűnik. Kiáltás, melyből egyetlen hangremekmű támad: emberneveket kiáltanak. A mi nevünk is köztük van. És ha van fülünk a hallásra, belehangzik szívünkbe ez a szó. Mert a Tabernákulumból nevünkön szólít az Isten. Nevünkön szólít, és napról napra tanít bennünket, hogy Őáltala, Ővele, és Őbenne, ebből a világból, az ő lendületével haladjunk az Atya felé. Ez a lendület nem más, mint a bennünk lakó Szentlélek, aki megadja nekünk, hogy az Atya felé fussunk, Jézussal.

Ünnepi örömmel imádjuk az Oltáriszentséget. Az imádás tehát nem más, mint nála lenni, teljesen az Ő arca felé fordulni, amely mély bensőségességet fejez ki. Imádni azt jelenti, megmaradni a szeretetben. Nem csupán Istenre irányulni, és arca felé fordulni, hanem egész egyszerűen megmaradni jelenlétében, szeretetében. S akkor Isten pillanatról-pillanatra mindinkább az Ő képére és hasonlatosságára formál minket.

Korunk nagy egyházatyája, XVI. Benedek pápa mondta, hogy Jézus azt a küldetést bízta ránk, hogy belépünk az ő idejébe, a legnagyobb szeretet idejébe. Az Eucharisztia minden egyes ünneplése során belépünk az Ő, számunkra jelenvalóvá váló Órájába. Az Eucharisztia ünneplése jelenvalóvá teszi számunkra az Ő szeretetének végtelenségét, ami az Ő Órájában tárult fel. „*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*.” A szentáldozás a „legnagyobb szeretettel” táplál minket.

A Szentségimádás segít, hogy továbbra is befogadjuk és szemléljük a kiszolgáltató Szeretetet, hogy minél tovább időzzünk Jézus Órájában elmerülve. Megmaradni az Ő Órájában, hogy így beléphessünk ebbe a szeretetdinamikába, ami arra készítette az Urat, hogy átadja magát értünk. Az Eucharishtiában imádvá az Urat, Ő maga tanít meg minket életünket adni testvéreinkért. Vagyis, tökéletesen szeretni. Vajon nem ez a legnagyobb csoda, a legtermékenyebb az Egyház és az egész világ számára?

„*Ezt cselekedjétek*”. Ez a jövő. Az *én emlékezetemre!* Ez a múlt. Az *Eucharisztia megjelenítése*: Ez a jelen. Szentmiseáldozatunk most és mindig egy öröklétséppet hullat a földre. Ettől van életünk, ami bőségben van. Ahogy ígérte, úgy adja azt Urunk. Áldott legyen a Legméltóságosabb Oltáriszentségben, most és mindörökké!

Tamás atya

Személyes találkozás Krisztus helytartójával

Római katolikusként a feleségemmel mindig is arról álmodoztunk, hogy személyesen találkozunk egyházunk fejével, Krisztus helytartójával, itt a Földön. Első alkalmunk a pápával való közvetlen találkozásra 2000. tavaszán adódott, amikor II. János Pál pápa jubileumi szentmiséjén vehettünk részt Rómában, a Szent Péter téren. A Szent Péter-bazilika előtt felállított oltár mellett kaptunk helyet, és körülbelül száz méterre voltunk az oltártól, ahol a pápa bíborosokkal és papokkal együtt a szentmisét bemutatta. Az ezt követő alkalmak során sem kerültünk közelebb a pápához, annak ellenére, hogy a diplomaták és más méltóságok számára fenntartott kiváltságos, elkülönített szektorban ültünk. Természetesen nem leplezhettük csalódottságunkat, de megértettük a II. János Pál pápát övező nagyon szigorú biztonsági intézkedéseket is, különösen a merényletet követően, amely majdnem az életébe került.

A második szoros találkozás Krisztus helytartójával 2004. nyarán történt a franciaországi Lourdes-ban, amikor a már gyenge és beteg II. János Pál pápa utolsó látogatását tette a Szűz Mária kegyhelyen, ahol Szűzanyánk megjelent Souberous Bernadette-nek.

A pápai konvoj egy nagyon keskeny úton haladt a Barlanghoz, a Boldogságos Szűz Mária kegyhelyhez, és közvetlenül elhaladt a szálloda mellett, ahol megszálltunk. A tizenegy hónapos lányomat, Franciscát a magasban tartottam az út szélén, miközben a pápai mobil elhaladt mellettünk, és II. János Pál pápa megáldotta az embereket az út mentén.

Majdnem húsz év telt el, és még két pápa egymást követő szolgálata ért véget, mire ismét adódott alkalom számunkra a római katolikus pápával, ezúttal Őszentsége Ferenc pápával – vagy Francesco pápával, ahogyan sok katolikus hívő szeretettel nevezi szerte a világon – való találkozásra. Ferenc pápa 2021. szeptemberében rövid időre Magyarországra látogatott, hogy Budapesten, a Hősök terén celebrálja az 52. Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséjét. A diplomáciai testület többi tagjával és házastársainkkal együtt a téren a rögtönzött oltár előtt kaptunk helyet, de a Szentatyát csak messziről láthattuk.

Másfél évvel később, 2023. április 28-30-án Ferenc pápa állami látogatásra és apostoli útra tért vissza Magyarországra, hogy magas rangú kormányzati tisztviselőkkel, menekültekkel, akadémikusokkal, fiatalokkal, és – természetesen – a hívekkel találkozzon. Arra számítottam, hogy a korábbiakhoz hasonlóan, most is csak távolról láthatjuk majd a Szentatyát. Megkaptuk a meghívót a Kossuth Lajos téren megrendezésre kerülő szentmisére, illetve az érkezés utáni hivatalos köszöntő ünnepségre a Sándor-palota elé. A Szentatyát ismét csak távolról láthatjuk majd, mindkét alkalommal – gondoltuk.

Egy nappal a pápa látogatása előtt váratlanul felhívott a pápai nuncius, hogy feleségemmel meghívtak minket a nunciatúrára, a Szentatya magánaudienciájára, 30-án 15.00 órára. Ez nemcsak kellemes meglepetés volt, hanem sokéves reménység és imádság betetőzése, hogy személyesen is találkozhatunk Krisztus helytartójával, a Római Katolikus Egyház fejével, az Egyház egységének élő kifejezőjével, amely Egyházhoz boldogan tartozunk.

A Ferenc pápával való találkozásunk során én a barong tagalogot – a fülöp-szigeteki nemzeti férfiruhát – viseltem, ahogy általában szoktam hivatalos és ünnepélyes alkalmakkor, a feleségem pedig egy fekete ruhát, amelyet ilyen eseményre előír a protokoll. Megköszöntük Francesco papának azt a csodálatos lehetőséget és kiváltságot, hogy személyesen találkozhattunk vele, és elmondtuk neki, hogy a filippínók nagyon szeretik, és ragaszkodnak a Szentatyához. A feleségem, Lu, megmutatta neki az általa viselt nyaklánc medálját, amely az Oltáriszentség apró mása volt, megemlítve, hogy ez egy drága és emlékeztető ajándék a néhai nagymamától. Ferenc pápa megáldotta a medált, és szeretettel emlékezett vissza legutóbbi, 2017-es Fülöp-szigeteki látogatására, ahol több millió filippínó hívő köszöntötte. Ezután a Szentatya megkért, hogy imádkozzunk érte.

Nagyon-nagyon megérintett minket az alázatosságnak ez a gesztusa, és azt válaszoltuk, hogy

mindig imádkozni fogunk érte és az egyház szolgálatáért. Mi is kértük, hogy imádkozzon hazánkért és a világ békéjéért.

Rövid találkozásunk végén feleségem megkérdezte a Szentatyát, hogy készíthetnénk-e vele „szelfit”, amihez készségesen hozzájárult.

Ferenc pápa alázatával, melegségével és üdvözlő gesztusával megmutatta nekünk, hogy ő a „nép pápája”, nagyszerű pásztor és az Egyház alázatos szolgája. Valóban áldottak voltunk, hogy szorosan találkozhattunk Őszentsége Ferenc pápával, Róma püspökével, a Római Katolikus Egyház fejével, Szent Péter utódjával és Krisztus helytartójával, itt a Földön. (ford. BL)

Frank R. Cimafranca

a Fülöp-szigetek magyarországi nagykövete,
és felesége,

Lucila C. Cimafranca

asszony

A Magyarországon élő, ill. hazánkban tartósan munkavállaló filippínók évek óta plébániánk egyik közössége, akik vasárnapról-vasárnapra az angol nyelvű szentmiséink látogatói, és Lucila C. Cimafranca asszony tevékeny közreműködésével rendszeresen hitéleti programokon vesznek részt templomunkban. (A szerk.)

Eucharisztikus lelkület

Alberto Marvelli és az Oltáriszentség kapcsolata

Alberto Marvelli 1918-ban született, Ferrara városában, és 1946-ban halt meg Riminiben. Már fiatalon részt vett a katolikus mozgalomban, zarándoklatokban. A Szent Vince Társulat tagjaként a szegények megsegítésében tevékenykedett. Egyetemi évei alatt mindennap otthonából, Riminiből Bolognába utazott. Napi munkája közben, délben mindig időt szakított szentségimádásra, a szent Bertalan templomban. „Egyszer valaki megkérdezte tőle, hogyan tudja ezt a terhelést elviselni. A válasz egyszerűen egy mosoly volt, olyan mosoly, mint a gyermekek ártatlan mosolya.

A naplójában 1937. nyarán a következő bejegyzés szerepel: „elkezdődik egy másik élet, egy igazi élet, és azt kívánom mindenáron elérni, beteljesíteni.” Ez a tisztaságra törekvést, apostolkodást, a lelki életet, a szent és nemes szándékokat, a gyakori szentáldozást jelentette. Az Eucharisztiaiban megtapasztalta Isten valóságos jelenlétét, mely forrás volt számára s melyből erőt

lehetett meríteni a kötelesség teljesítéséhez. Idézzünk újra naplójából: „a szentáldozásban hozzám jön Jézus testével, lelkével, és erősíti testemet, gondolataimat, cselekedeteimet, szavaimat.” Már 15 éves korában, minden szombaton szentáldozáshoz járult, miután elvégezte szentgyónását. Tisztában volt az Oltáriszentség méltóságával: áldozás után sokáig térdelve

imádkozott a templomban. Így ír erről naplójában. „Mit jelent a világ szórakozása ahhoz az örömhöz képest, amit a szentáldozás jelent számomra”. Az Oltáriszentséghez való bensőséges viszony nem jelentett számára magába fordulást, a felelősségtől való menekülést. Az Oltáriszentség erőt adott számára, hogy emberibbé tegye a föld színét.

Az Eucharisztia akkor tesz tanúságot erről az életünkben, amikor szolgálatunkkal felebarátaink életét segítjük, gazdagítjuk. Alberto Marvelli számára e kettőt nem lehetett szétválasztani. Az Oltáriszentség szeretete nem választható szét a felebarát szeretetétől.

Alberto Marvelli fiatalon, balesetben, életszentség hírében halt meg. A róla való tanúságtételek vezettek boldoggá avatásához, 2004-ben.

Dr. Breznay István

plébános

Senior közösségiünket Kacs Kovics Fruzsina halála rázta meg áprilisban. Méltósággal viselt súlyos betegsége következtében rövid idő alatt veszítettük el Fruzsínát.

Színes, rendkívüli egyénisége felpozícionálta összejöveteleinket. Ugyanúgy tudott magából megosztani, mint másokra figyelni. A lelki napon különösen nagy odaadással volt jelen. Az Eucharisztikus Kongresszusra való készülétből is kivette részét, sokszor a kora hajnali órai szentségimádást is vállalva.

Odaadó, kreatív feleség, családjában, nagymama volt, aki a tágabb rokonságát is összetartotta. Építész-mérnöki, műemléki szakemberi, és gazdasági vezetői munkája mellett több közösség alapítója és vezetője volt, köztük a Kincses Belváros Egyesületé. Tehetségét, szorgalmát, kitartását, ugyanakkor könnyedségét sokan csodáltuk.

Idegenvezetőként páratlan élményt nyújtott mindazoknak, akik vezetésén részt vettek. Született belvárosiként, tanult építész-ként, megbecsült műemlékvédőként az átlagosnál messze gazdagabb ismereteket adott át az érdeklődőknek.

Sok díjjal tüntették ki, de azokat elhomályosította személyes jelenléte melegségével, baráti szívéllyeliségével összejöveteleinken. Köszönet és hála érte és mindezért!

Zöldyné Szita Erzsébet

Isten szerető ölelésére vágyunk

Olaszországban járva mély megrendüléssel szemléltem az egyik ősi etruszk temetőt, nekropoliszt, melyet Rómától mintegy hatvan kilométernyire tártak fel a régészek. Szegények és gazdagok alusszák egymás mellett örök álmukat. Szinte megszámlálhatatlanul sok síremlék található ott, de egy sincs közülük, amelyben ne lenne áldozati edény. Ez – hitük szerint – azt jelezte, hogy a hozzátartozók áldozatot mutattak be az elhunytakért, kérve, hogy az „Istenség szerető ölelésében részesüljenek”. A tehetősebbek pedig fekvő szobor alakjában jelenítették meg halálba szenderedett hozzátartozójukat.

Az idegenvezető felhívta rá a figyelmünket, hogy a fekvő alakok mutatoujja egy kör közepe felé mutat. A régészek úgy magyarázzák ezt a mozdulatot, hogy a megholt mély és csodálatos harmóniába került, „odaát”, mérhetetlen szeretet veszi körül, s a világ teremtő Istene átöleli őt.

Tudjuk, hogy minden népnek s minden embernek mélységes vágya (volt), hogy egyesüljön, találkozzon Istennel. A többistenhívő vallások hívei is

mindig kiválasztottak maguknak egy főistent, akinek hódoltak, akinek áldozatokat mutattak be, akinek az oltalmára vágytak. Ezt az egyesülést az áldozat bemutatásával kívánták elérni. Étel-italáldozatot ajánlottak fel, de mindig megtartottak maguknak egy kicsinyke részt, amit ők fogyasztottak el, abban a hiszemben, hogy ily módon részesülnek az istenségben. Szívükbe költözött az istenség, és segíti, óvja őket. Persze ez így nem igaz, de kifejezi az egyesülés iránti mélységes vágyat.

Érdemes arra gondolni, hogy a reinkarnációban hívó vallások, főleg a buddhizmus számára a végső cél beleolvadni a Nirvánába, egyesülni a végtelennel.

Az egyesülés vágya nemcsak a régmúltban élt. Gyönyörű középkori versek szólnak a keresztény ember Krisztussal való találkozásáról. A középkor kereszténye – jogosan és okosan – azt vallotta, hogy az Oltáriszentségben mindenki találkozhat és egyesülhet Krisztussal. Tanú erre Aquinói Szent Tamás több himnusza, például a számomra nagyon kedves Adoro te devote utolsó szakasza:

Jézus, most csak arcod leplét láthatom,
Add meg, Uram, amit úgy szomjúhozom,
Boldogan, lepletlen lássam színedet.
És dicsőségben dicsérhesselek.

Dr. Kerényi Lajos SchP

Jubileumi születésnap

Állandó diakónusunk, Csorba Gábor 60. születésnapját ünnepeltük április 23-án. Ebből az alkalomból a szentmisét követően köszöntések, méltatások hangzottak el, majd az altemplomban a Szent Erzsébet Karitászi Központ népes csoportjával közösen köszöntöttük Gábort. Természetesen nem maradt el a koccintás sem, melyet beszélgetés követett.

Lelki találkozás a Szentatyával

A Rózsák terén a Szentatyá, Ferenc pápa szavai a karitás- és más katolikus segítségnyújtó szervezetek tagjaihoz nem csak a köszöntés-, buzdítás-, tanítás-, és iránymutatás szavai voltak, hanem a fizikai – szentől szembeni –, de még inkább ezen lelki találkozás mélységének kifejeződése. Evangéliumi élmény volt, az Úr legfőbb képviselője volt velünk, imádkozott, örült velünk az Úrban. Az Úrban levő öröm pedig a legnagyobb földi öröm. Megállt az idő, a Szentlélek járta át a templomot és a hívő lelkek templomát is.

Még a tv- és rádióközvetítést követőktől is kaptam ilyen jellegű visszajelzést. Hála ezért Istennek, a szentatyának, püspökeinknek, papjainknak, a szervezőknek, a karitás tagjainak, mindenkinek, akinek bármi része volt ebben a találkozásban és a pápalátogatás napjaiban! Tulajdonképpen ez is szent három nap volt (ha nem is liturgikus értelemben), megtapasztalhattuk Jézus szavait: „Isten országa köztetek van.” (Lk 17,21b).

Közös küldetésünk a szentatyával, hogy örömhírt vigyünk a szegényeknek, hogy velük- és együtt érezzünk, hogy egyek legyünk lélekben, hogy testvérként gondoljunk egymásra s hogy a szolidaritás legmagasabb fokára jussunk. A bizalom, ami kialakul segítők és segítették között a tevékeny szeretet során, hitet és reményt ad és növel minden résztvevőben. Amikor adunk, akkor kapunk is, amikor adunk, akkor a tárgyi, földi segítségen túl Isten országa épül a szívünkben. Annak is, aki kap, annak is, aki ad. Ez közös mű Istennel, Aki egymásra bízott minket, így gondoskodik rólunk, nagyrészt így valósul meg az Ő gondviselő műve.

Erre, a természetesre épülnek Isten csodái is, ami sokszor láthatóan nyilvánul meg, de még többször láthatatlanul. Isten országa épül szívünkben, a

megváltás műve folytatódik a szeretet győzelme felé, csendben, biztosan, ellenállhatatlanul. Omnia vincit amor, 'a szeretet mindent legyőz'. Isten terve biztosan megvalósul, a kérdés csak az, hogy mi ennek a tervnek a megvalósulását munkáljuk-e, vagy közömbösek vagyunk-e ezzel, vagy éppenséggel ellene dolgozunk.

A Szentatyá erről is beszélt: „Krisztus, aki meghallja a szegények kiáltását – „az elnyomottaknak igazságot szolgáltat, az éhezőknek kenyeret osztogat”, és „föllemeli a megaláztatottakat” (Zsolt 146,7–8) – aligha úgy érkezik, hogy a magasból megoldja a problémáinkat, hanem gyöngédségének ölelésével közeledik, együttérzést ébresztve a testvérekben, akik észreveszik a szükségét, és nem maradnak közömbösek.”

Aki követi Krisztust, számíthat arra, hogy az Úr kiegészíti azt, ami szükséges, még akkor is, ha ezt sokszor nem is tapasztaljuk meg. A mi karításmunkánk hatással van környezetünkre, a jó példák arra sarkallják a többi embert is, hogy érzékenyebbek legyenek mások bajainak felismerésére és aktivizálják a magukban rejlő talentumokat. Ezúton is nő a szeretet a világban.

Az Úr azt várja tőlünk, hogy legyünk érzékenyek mások nehézségei iránt és válaszoljunk rá a szeretet nyelvén. Ez a nyelv a tevékeny szeretet nyelve, ami a tettekben, az imában, az ölelésben, a mosolyban nyilvánul meg. Ehhez bátorság kell, amit a Szentlélektől nyerünk. Hagyatkozzunk mindig az Úrra, a lelkiismeretünkre és tegyük teljessé mindazt a jót, amit Isten Lelke elindított bennünk!

Csorba Gábor

állandó diakónus, karitászi igazgató

Évfordulós zárándoklat

Az idén 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-, és a Szent Rókus Plébánia közössége – Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István plébános atyák vezetésével – már tavaly októberben elhatározta, hogy méltó módon kíván megemlékezni Brenner János áldozópap boldoggá avatásának 5. évfordulójáról.

Öt éve egy autóbusszal utaztunk Szombathelyre az avatási ünnepségre, majd azt követően Rábakethelyre és Zsidára. Most, az évfordulón, 2023. május 1-jén, pedig két autóbusszal, összesen 98 fő kelt útra ismét Szombathelyre, hogy a Sarlós Boldogasszony Székesegyházban ünnepi szentmise keretében emlékezzünk meg Brenner Jánosról.

Közösségünk számára felemelő élmény volt, hogy a szentmise főcelebránsa Brenner

József atya boldog Brenner János testvére volt, illetve hogy csatlakozott hozzánk Császár István szombathelyi plébános atya is. Boldog Brenner János síremléke előtt vettünk részt a szentmisén, hallgattuk meg József atya tanúságtételét, majd helyezte el Dr. Osztie Zoltán és Dr. Breznay István atya a két közösség közös koszorúját.

A szentmisét követően Brenner János rövid életének és papi szolgálatának fontos színhelyére, Rábakethelyre utaztunk. Itt Bodorkós Imre szentgotthárdi plébános atya fogadott bennünket, és mesélt Brenner János életének utolsó óráiról, és vértanúságáról. A templomtól gyalogosan vonult át a majd' százfős tömeg a Jó Pásztor kápolnához, amelyet a gyilkosság feltételezett helyszínéhez közel építettek fel. Itt imaóra keretében emlékeztünk Brenner Jánosra. Ezt követően a csepeli Sekrestye Színpad tagjai egy rövid meglepetés-program keretében jeleneteket és dalokat adtak elő az „Át tudnám ölelni az egész világot” című színdarabból, amely a mártír pap életét dolgozza fel. Az amatőr társulat produkciója nagy tapsot, és lelkes biztatást kapott a lelkes közösségtől.

Aranyossy Mihály

975 éves plébániánk búcsúi ünneplésének programja 2023. augusztus 12-16.

Augusztus 12. (szombat): főpásztori ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek

Augusztus 13. (vasárnap): ünnepi szentmise 10:00 órakor. *A betegek szentségének kiszolgáltatása.* A szentmisét bemutatja:

Dr. Rupert József SchP

Szentségimádás éjjel-nappal
Missziós kereszt érkezése
Kiállítás megnyitása a plébánia történetéről
Emléktábla avatása

Augusztus 14. (hétfő): ünnepi szentmise 18:00 órakor. A szentmisét bemutatja:

Bíró László püspök

Szentségimádás éjjel-nappal
Szent Gellért séta
Liszt Ferenc hangverseny
Dátumok a plébánia életében – előadások Széchenyiről, Kossuthról, Szent Erzsébetről, stb.

Augusztus 15. (kedd): búcsúi szentmise 19:00 órakor, majd gyertyás/fáklyás körmenet. A szentmisét bemutatja:

Tempfli Imre atya

Szentségimádás éjjel-nappal
Mindszenty József bíboros 1948-as beszédének felolvasása a szószékről

Augusztus 16. (szerda):

Missziós kereszt búcsúztatása

Az idei esztendőben is megrendezzük 975 éves Plébániánk nagy, belvárosi Úrnapi körmenetét!

Öt templomunk papsága és a hívek közössége együtt ünnepel. Az eseményre 2023. június 11-én, 9.00 órától kerül sor. Útvonala: az Egyetemi templom mint kiinduló pont, majd a Ferences- és a Szent Anna templom érintésével a Váci utcán jutunk el a Belvárosi Főplébánia templomba. Itt közös szentmisével zárjuk ünneplésünket. Értelemszerűen a délelőtti szentmisék elmaradnak. Szeretettel várjuk főplébániánk minden hívét erre a demonstratív ünnepre, amikor a világ felé megvalljuk hitünket a feltámadt Krisztus Oltáriszentségben való valóságos jelenlétében!

Csíksomlyón jártunk

A 975 éves Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia közössége részt vett a május 27-i csíksomlyói búcsú szentmiséjén.

22 fős csoportunk pénteken délután a Keleti pályaudvarról indult el a Corona Express nemzetközi gyorsvonat mögé csatolt különkocsival. Érdekes, ugyanakkor fizikailag kissé fárasztó élmény volt a hálókocsis utazás, a várakozás a határátkelőn, a hosszú utazással járó törődés.

A menetrendnek megfelelően, időben érkezünk meg szombaton reggel a csíkszeredai vasútállomásra. Már itt látszott, hogy az idei búcsúi eseményre nagyon sokan érkeztek az anyaországból! Szinte a vonatunkkal egyidőben érkezett egy különvonat, amely 'majd 900 főt hozott a Szűz Anyához. Az állomáson és környékén népviseletbe öltözött csíkszeredai asszonyok vártak bennünket, és kínáltak pogácsával és süteményekkel. Nagyon-nagyon finom volt...

A Kossuth utca érintésével az ún. Taps térre vonultunk, ahol Pápai Ferenc Magyar Örökség díjas idegenvezető mutatta be számunkra a teret, és a tér közepén a Márton Áron püspöknek emléket állító szobrot. Itt elhangzott az is, hogy a tér rendezésekor egy bank épületét eltolták. Ez az információ a Budapest-belvárosi hívek számára nem volt meglepő, hiszen a templomunk történetében is van egy ilyen legenda, amely szerint a templomot az Erzsébet-híd építése miatt eltolták. A szobornál aztán készítettünk egy fotót is a velünk együtt haladó kisvárdai zarándokokkal közösen.

Tovább haladva a csíksomlyói szentmise helyszíné felé, már a Szék utcára kanyarodva megdöbbenett mindenkit a hatalmas tömeg. Az imádkozva, énekelve haladó tömeg hosszú kilométereken át vonult előbb a kegytemplomig, majd egy jelentős emelkedő után Kis-Somlyó hegy és Nagy-Somlyó hegy közötti ún. Nyeregig.

A délidőben kezdődő szentmise főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek atya volt, a szentbeszédet pedig Urbán Erik atya, az Erdélyi Ferences Rendtartomány rendfőnöke tartotta.

A szentmisét követően megálltunk és fohászkodtunk a kegytemplomban álló 227 cm magas kegyszobor előtt, majd visszasétáltunk a belvárosba egy finom vacsorára. Vacsoránk elfogyasztása után kb. 10 perces sétával értük el a vasútállomást, ahol felszállva az expressz hálókocsijába elindultunk Budapest felé. Vasárnap délelőtt 10:00 órakor haza is értünk a pályaudvarra. Onnan közösen mentünk a Belvárosi Főplébánia-templomba, ahol Dr. Osztie Zoltán plébános atya hálaadó szentmisét mutatott be.

Aranyossy Mihály

Nyári zenei események

Telt házaz koncertekkel – Eugenio Maria Fagiani (I), Marek Stefański (PL) és Mészáros Zsolt Máté (HU) hangversenyével – indult az I. Budapesti Nemzetközi Orgonafesztivál templomunkban. Az eseménysorozat június 18-án, 19:30-kor Martin Kondziella (GER) a berlini Corpus Christi templom orgonistájának hangversenyével zárul. A belépés plébániánk alapításának 975. évfordulója alkalmából ingyenes.

Július 31-én, Liszt Ferenc halálának évfordulóján 7. állomáshoz érkezik Mészáros Zsolt Máté orgonaművész, Liszt-kutató kilenc koncertből álló hangversenysorozata, amelynek keretében a zeneszerző összes orgonaműve mellett valamennyi harmóniumra írott szóló- és kamaraműve is elhangzik. A július 31-i esemény egy Liszt-korabeli harmóniumokat bemutató kiállítással egybekötve valósul meg. Ezeken a romantikus hangszerkülönlegességeken szólal meg Liszt Ferenc összes harmóniumműve.

Augusztus 14-én, hétfőn 19:30-kor kerül sor a hangversenysorozat 8. eseményére, amely Liszt Ferenc és más szerzők (Arcadelt, J. S. Bach, Mozart, Nicolai, Verdi, Wagner) műveiből készült összes orgonaaíratat mutatja majd be.

Mészáros Zsolt Máté az estek házigazdjaként zenetörténeti ismertetőivel, a zeneszerző írásainak és leveleinek részleteivel segít megidézni az életszerető, világpolgár alakját és kalauzolja el a közönséget a szerteágazó életmű világában.

A hangversenyekre jegyek a Jegy.hu felületen és a Belvárosi Főplébánia-templom jegypénztárában kaphatók.

Örök Pünkösöd

Pünkösöd a húsvét beteljesedése, Jézus feltámadása utáni 50. nap, a Szentlélek eljövételének napja (ApCsel 2,1-13). Az Úr Jézus mennybemenetele előtt megismételte a Szentlélek eljövételére vonatkozó ígéretét: „megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, s egész Júdeában és Szamariában, sőt, egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8).

Úrnapja az Eucharisztia ünnepe, abban Krisztus reális jelenlétének nyilvános megvallása a világ felé, melynek kifejezésre juttatása az úrnap körmenet. Ennek az ünnepnek a története a 13. századra nyúlik vissza, amikor az albigen és valdi mozgalmak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Oltáriszentségben. Erre született meg az egyházi válasz az úrnap körmenet elrendelésével.

Ma a hit, az egyház, a papság válságáról beszélnek itt a nyugati világban, persze elsősorban a médiában, amely progresszív mozgalmak hiperszónikus szellemi rakétája, és amelyeket részben látható (egyetemi értelmiség, progresszív szellemi műhelyek), részben kevésbé vagy egyáltalán nem látható erők motiválnak. (Keresztény konzervatív szellemi műhelyek a legfőbb okot már

feltárták: a jelenség oka a kulturális marxizmus.)

Az a kísérlet viszont, hogy a hívők fogatkozását a szekularizált világ elvárásaihoz való igazodással – amit fejlődésnek aposztrofálnak, és Németországban látjuk zászlóvivőit – fordítsák meg, rossz, mert nemhogy eredménytelen, hanem kifejezetten romboló is.

Ez nem jelenti azonban azt, hogy a hit tartalmának megfogalmazásai – a dogmákat is beleértve – nem fejlődnek, de a fejlődés ebben az esetben kifejezetten az elmélyülést, és nem a világi trendekhez való igazodást jelenti. Mi az oka annak, hogy a fejlődés lehetséges és szükséges? Pünkösöd, a Szentlélek maga.

Szent Pál megfogalmazása szerint: ha Krisztus nem támadt fel, akkor a mi hitünknek semmi értelme sincs. Ha erre nem vezethető vissza a hit tartalmának egy megállapítása, akkor az „ganéj”- mondta volt Luther Márton a feltámadt testre vonatkozó egyik kijelentéssel kapcsolatban (kicsit erős szóhasználat).

A feltámadáshit alapja a húsvét, az, hogy Jézus Krisztus „megmutatta” megölt és feltámadt testét. Ez a tény a keresztény hit lényege.

Shall Tamás:

Úrnapja

*Tizenkét kosár megmaradt,
az idők végéig elég,
hála a bőkezűségnek,
Ki elhatározta már rég.*

*Szeretetből történt mindez,
hogy a halál el ne érjen,
Jézus az Úr, jól tart minket
áldott mennyei kenyéren.*

*Benne Önmagát rejti el,
Orvosság a halál ellen,
rendszeresen kell bevenni,
élni a nagy kegyelemmel.*

*Ebből nő ki az imádás,
Üdvözlégy, Oltáriszentség,
kiárad a Szent Jelenlét,
ajándékozva békéjét.*

*Ma mi is itt imádjuk Őt,
az Úrnapját ünnepelve,
hálát adva leborulunk,
és kérjük Őt esdekelve:*

*Maradj velünk templomunkban,
kísérj el otthonainkba,
Égi Kenyér, hittel áldunk,
Te vagy lelki táplálékunk!*

Az erről való gondolkodás során tárul fel az a belátás – nevezhetjük a Szentlélek Istennel való együttműködésnek, – hogy a vegytiszta „biblicizmus”, (vagyis hogy a Szentírást nem kell értelmezni), nem visz előbbre a kinyilatkoztatás egyre jobban kibontakoztatható titkainak feltárlásában. A bibliai alapokon történő értelmes gondolkodás (ezt hívjuk hermeneutikának) kibontja a sugalmazott szövegeket, és egyben túlvezet azokon, feltárva a bennük rejlő, de korábban még fel nem tárt tartalmakat – mondja Benedek pápa. Ez a fejlődés lehetősége, lényege és útja, maga a Szentlélek, aki úgy segít, sugalmaz, hogy közben az emberi gondolkodást, kreativitást szabadon hagyja működni.

Amikor a bibliai alapokkal való értelmes együttgondolkodás olyan fogalmakhoz vezet, amelyek révén a misztérium egyre világosabban tárul fel (ha nem is teljesen „megérthető, de „érthető” módon, ugyanis – ahogy Benedek pápa mondta – a hit nem helyettesíti a racionalitást, hanem kihívás elé állítja), akkor biztosak lehetünk a Szentlélek működésében. A pünkösdi, persze, Jézus Krisztushoz kötött, abban az értelemben, hogy a kinyilatkoztatás benne elérkezett teljességének kibontakozására vezet („és ott fű, ahol akar”), de már a „kezdetben” is volt, és mindig van. Működésének eredménye, hogy megfogalmazható: az ószövetségi hit, a halál tényével küszködve (ahogy ezt az egész vallástörténet teszi) a feltámadás gondolatához vezet, annak ellenére, hogy az csak részleges elismerést nyer el benne (ld. pl. farizeusok kontra szadduceusok).

Valójában azonban, miután Jahve, az egyetlen és teremtető Isten képe Izraelben letisztult, egyszerűen nem lehetett kitérni előle, hiszen Ő a zsidók számára vitathatatlan és mértékadó Tóra szerint nem a halottak, hanem az élők Istene, tehát a már meghalt Ábrahám, Izsák, Jákob, Mózes, és a többi próféta Istene is, vagyis a Törvény szerint ők nem hullhattak a semmibe.

Az, hogy a feltámadáshit a keresztények alaphitvallásává vált, annak oka a tanúk által

*Ne szóljon hozzám Mózes
vagy egy a próféták közül,
hanem inkább te szólj, Uram, Isten
próféták sugalmazója, és
megvilágosítója,
hiszen te egymagad, önmagad is
tökéletesen kiművelhetsz engem,
ők pedig – nélkülöd – semmi hasznomra
nem lehetnek.*

*Szavakat hangoztathatnak,
de lelket nem adnak.
Lehet, hogy szépen beszélnek,
de ha te hallgatsz, szívemet fel nem
gyűjtják.*

*Betűket adnak tovább,
s azok jelentését te nyitod meg.*

*Titkokat közölnek,
de azok pecsétjét te töröd le,
hogy meg is értsük őket.*

*Parancsokat hirdetnek,
de teljesítésükre te segítesz.*

*Utat mutatnak,
de a járáshoz te adsz erőt.
Ők csak szóval kívül munkálkodnak,
de te a szívek tanítója és
megvilágosítója vagy.*

*Ők kívülről öntöznék,
termékenységet te adsz.*

*Ők szóval kiáltanak,
a meghallgatásra értelmet tőled
kapunk.*

*Ne Mózes szóljon hát hozzám, hanem te,
Uram, Istenem, örök igazság:
hogy meg ne haljak és gyümölcstelen ne
maradjak,*

*ha csak kívülről intenek, de belül nem
gyűjtanak föl,*

*ne legyen ítéletemre a meghallott,
de tettekre nem váltott ige,
amelyet megismertem, de meg nem
szerettem,*

hittem, de szívembe nem írtam.

*Szólj hát Uram, mert hallja a te
szolgád,*

hiszen örök életet adó igéd vannak.

Kempis Tamás:

Krisztus követése III. könyv 2.

megtapasztalt és továbbadott tény, Jézus maga. Az egész Szentírás és a hagyomány egységben való olvasása esetén azonban a feltámadásban megtörtént kinyilatkoztatás szinte „megismétlődik” számunkra egyesével, akik nem voltunk részesei Jézus jelenéseinek. Úgyszólván tanúi lehetünk annak, amennyiben a feltámadt Jézus a mércénk, „a kánon kánonja” az egész Szentírás és hagyomány olvasásánál. Ekkor egyértelműen egyetlen úttá áll össze az Ószövetség viaskodása a halállal és a feltámadással, és feltárul Jézusnak mint megtestesültnek, szenvedőnek, megfeszítettnek és feltámadottnak a titka (megértése!) örök Pünkösdi, és ez a megértés maga a feltámadás tanúságává lesz számunkra! Hasonlóan ahhoz, ahogy saját magunkat, ember- és személy-voltunkat csakis magának Krisztusnak a személyéből, istenemisége oldaláról tudjuk értelmezni, így saját magunk, emberségünkkel, sőt, testünkkel is az Ő tanúi vagyunk. Ez örök Pünkösdi!

Úrnapja, az Eucharisztia titkának mint a feltámadt Krisztus köztünk lévő, anyaghoz kötött valóságos jelenlétének ünneplése (az ún. eucharisztikus realizmus) elválaszthatatlan összefüggésben van a feltámadás valóságával. Ha nincs feltámadás, akkor nincs valóságos jelenlét sem az Oltáriszentségben, és fordítva. A döntő lépést ennek – persze korlátozott – felfoghatósága felé Aquinói Szent Tamás tette meg a lélekfogalom általa történt sajátos meghatározásával. Mivel ehhez az arisztotelészi filozófiai

fogalmi eszköztárat használta – illetékes egyházi álláspont szerint – , korunk embere számára az ő igazolása már nem érthető, ez azonban nem azt jelenti, hogy nem zseniális értelmi – pünkösdi – megragadása annak, amihez az Egyház mindig is ragaszkodott, hiszen maga Jézus mondta: „Ez az én testem”.

BL

Plébániánk hírei

Templomunk miserendje:

Hétfő:	9.00; 17.00
Kedd:	9.00; 17.00
Szerda	9.00; 17.00
Csütörtök:	17.00
Péntek	9.00; 17.00
Szombat:	9.00; 17.00
Vasárnap:	8.30; 10.00
	18.00 angol nyelvű szentmise

Folyamatos szentségimádást tartunk a templomban
9.00 és 22.00 óra között

PLÉBÁNIÁNK RENDSZERES PROGRAMJAI

Hétfő	18.00	Felnőtt katekézis (szeptember-május)
Kedd	17.00	Elváltak és Egyedül Maradtak szentmiséje (havonta első kedden) és találkozója a Szent Kinga teremben (szeptember-május)
	18.00	Bibliakör
Szerda	14.00	Garantált házvezetés a templomban és a tornyokban
Péntek	15.00	Engesztelő imaóra a hazáért
	18.00	Szent József Férfikör (havi utolsó péntek)
Gyóntatás		Egyeztetés szerint
Vasárnap		10 órás szentmise alatt
Más napokon		megbeszélés szerint
Lelki beszélgetés		Egyeztetés szerint bitter.belvarosiplebania@gmail.com 30 591 2601

PESTI FŐTEMLOM

Spirituális közösségi lap
X. évf. 56. szám

A Belvárosi
Nagyboldogasszony
Főplébánia lapja

Kiadja:
a
Belvárosi Főplébánia

Felelős kiadó:
Dr. Osztie Zoltán

Szerkesztő:
Bitter Lajos

Munkatársak:

Aranyossy Mihály
Dr. Breznay István
Csorba Gábor
Dr. Kerényi Lajos
Schall Tamás
Zöldyné Szita Erzsébet

Korrektúra:
Faga-Nagy Mária

Szerkesztőség:

Budapest 1056 Március 15.
tér 2.
bitter.belvarosiplebania@gmail.com

Megjelenik:
12 oldalon

Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia

1056 Budapest Március 15. tér 2. Tel/fax: 318 3108 E-mail: belvarosiplebania@gmail.com
Irodaszolgálat: hétfő - szerda - péntek 9 -12; 15.30 - 17.30
Irodavezető: Rochlitz Kinga